

1. Až mě andělé (Petr Spálený)

1. $\begin{matrix} A & & Hmi \\ E & & A \end{matrix}$
Až mě andělé zavolají k sobě,
nechci mít na pohřbu šumaře,
 $\begin{matrix} & & Hmi \\ E & & A \end{matrix}$
dám přednost před smutečním maršem
bluesové smutné kytáře,
 $\begin{matrix} C\# & & F\#mi \\ C\# & & F\#mi \end{matrix}$
předem už prosím pozůstalé lidi:
nechte doma sváteční černý šat,
 $\begin{matrix} A & & Hmi \\ E & & A \end{matrix}$
v džínách si sedněte u mě,
ať můžu s vámi zazpívat.
2. Že se obávám té neznámé pouti,
chápejte: umřu poprvé,
na světě nechávám svou touhu a lásku,
má duše bude bez krve,
až ze hřbitova půjdete někam pít,
dejte si za mě taky skleničku,
jenom své ženě chtěl bych říct:
zůstaň pak se mnou chvíličku.
- R: $\begin{matrix} A & Hmi & E & A \\ & Hmi & E & A \end{matrix}$
Koukám se do ulic, slzy mi lezou do očí,
můj život končí ve hvězdách, lidi se dole plahočí,
 $\begin{matrix} & Hmi & E & D & A \\ E & & & C\# & \end{matrix}$
měl jsem rád život bláznivej, já neměl srdce z kamene,
sem-tam si někdo vzpomene.

3.=1.

2. Ako obrázok (Miroslav Žbirka)

1. $\begin{matrix} C & F & C \\ F & G & \end{matrix}$
Najkrajšia si, keď si češeš vlasy,
tuším zakryjú tvoj štíhly pás,
 $\begin{matrix} F & C & Ami \\ F & G & C \end{matrix}$
zrkadlo už odpovie ti asi,
že sa krásnym ženám podobáš.
2. Najkrajšia si, keď si dávaš blúzku,
kvitnú ti v nej kvety priesvitné,
v takej chvíli zabúdam vždy na poučku,
čo sa môže, čo nemôže v tme.
- R: $\begin{matrix} F & C & F & C \\ F & C & G & C \end{matrix}$
Na každý deň máš prekvapení pár,
stále krajšiu tvár denne stretávam.
3. Najkrajšia si, keď sa trochu potkneš
o ten kameň, čo tu v ceste stál,
vždy, keď sa ma v takej chvíli dotkneš,
v duchu dávam vďaku rodu skál.
4. Najkrajšia si, keď mi dávaš „zbohom“,
keď ťa vietor krásnu nesie preč,
a keď som už sám za prvým rohom,
spomalím, a ty ma dobehneš.

R:

3. Ascalona (Eman Prkno Sally)

1. $\begin{matrix} C & Emi & F & C & G & C \\ F & C & D7 & G & & \end{matrix}$
Táborák zvolna zhasíná, osada už jde spát,
kytara tiše doznívá, do duše padá chlad,
 $\begin{matrix} C & Emi & F & C & G & C \\ F & C & D7 & G & & \end{matrix}$
staříčkový šerif už líně ruku po láhvi vztáh',
pistole chová na klíně, brouká si v temnotách.
- R: $\begin{matrix} G & C & C7 & F \\ Fmi & C & G & C \end{matrix}$
Když jsem byl mlád, bývala Ascalona
nejhezčí osadou, kterou jsem znal,
 $\begin{matrix} G & C & C7 & F \\ Fmi & C & G & C \end{matrix}$
jak častokrát hýřila Ascalona
divokou náladou, již Bůh nám přál,
 $\begin{matrix} C7 & F & C \\ C7 & F & D7 & G \end{matrix}$
však sláve pistolí už zvolna dozvání
a lesem nehlučí to vlčí volání,
 $\begin{matrix} C & C7 & F \\ Fmi & C & G & C \end{matrix}$
já půjdu spát, však vlajka Ascalony
musí nad mým hrobem navěky vlát.
2. Vyschly už láhve na stole, pohasl ohňůž žár,
šerif své těžké pistole pověsil na stožár,
na vlajku smutně se dívá, kytaru pohladí
a jeho hlava šedivá vzpomíná na mládí.

R:

4. Atlantída (Miroslav Žbirka)

1. $\begin{matrix} Ami & D \\ C & E \end{matrix}$
Zem pradávnych slnk v chladnom tieni tajomstiev,
na mapách jej dávno niet,
 $\begin{matrix} Ami & D \\ C & E & Ami \end{matrix}$
zem pradávnych slnk, nepoznáš jej žalospev,
more nevydá viac ten svet.
2. Pod hladinou spí kameň s tvárou naveky
v nehybnom tieni rias
a milenci sú si v tej hĺbke ďalekí,
s rukou sa mína vlas.
- R: $\begin{matrix} C & G & E & Ami \\ C & G & E & Ami \end{matrix}$
Len more cez brány čias ženie na brehy stĺpy vln,
len more cez brány čias von vynáša stĺpy vln.
3. Zem stratených slnk, v oknách blúdia oči rýb,
tam hlboko niet kam ujsť,
zem stratených slnk, v oknách blúdia oči rýb,
hľadajú kľúč od úst.
4. Pod hladinou spí kameň, tvár a testament
v nehybnom tieni rias,
čas ostal tu stáť, očami hviezd sa díva kvet,
v tej hĺbke je niečo z nás.

R:

5. Bonsoir, mademoiselle Paris (Olympic)

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{Emi} & H^7 & & \text{Emi} & D^7 & & G & & H^7 \\ \text{Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,} \\ \text{Emi} & H^7 & & \text{Emi} & D^7 & & G & & H^7 \\ \text{mám víc než krupier a stíny Sacre-Coeur nade mnou.} \end{array}$

R: $\begin{array}{ccccccc} C & D & G & \text{Ami} & H^7 & \text{Emi} & \\ \text{Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,} \\ C & D & \text{Emi} & C & & D & \text{Emi} \\ \text{bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.} \end{array}$

2. Znám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka „car je t'aime, oh, mon cher“.

R:

6. Bláznova ukolébavka (Pavel Dydovič)

1. $\begin{array}{cccc} G & & D & & C & & G \\ \text{Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,} \\ & & D & & C & & G \\ \text{kvůli nám přestal i vítr vát, jen múra zírá zvenčí,} \\ D & & C & & & & \\ \text{já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,} \\ A & & C & & D & & \\ \text{zas má bílej plášť a v okně je mříž.} \end{array}$

R: $\begin{array}{cccc} G & & D & & \\ \text{Máš, má ovečko, dávno spát,} \\ C & & A & & \\ \text{a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,} \\ G & & C & & G & & C \\ \text{vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,} \\ G & & C & & G & & \\ \text{jestli ty v mých představách už mizíš.} \end{array}$

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

7. Báječná ženská (Michal Tučný / Willie Nelson-Waylon Jennings)

1. $\begin{array}{cccc} C & & & F \\ \text{Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,} \\ G & & & C \\ \text{že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,} \\ & & & F \\ \text{nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,} \\ G & & & C \\ \text{vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.} \end{array}$
- R:** $\begin{array}{cccc} C(C, C, D) & & & F(F, F, G) \\ \text{Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,} \\ G(G, G, A) & & & C(C, C, D) \\ \text{tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,} \\ & & & F(F, F, G) \\ \text{celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,} \\ G(G, G, A) & & & C(C, C, D) \\ \text{když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.} \end{array}$
2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapoměl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R:

3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R:

R:

8. Cigánka (???)

1. $\begin{array}{cccc} C & & F & & \\ \text{Vydávali cigánku nevinnú,} \\ G & & C & & \\ \text{prichystajte bielu perinu,} \\ F & & G & & C & & D \\ \text{[: na na na na na na na na na na,} \\ G & & & & C & G & C \\ \text{vína bude dost pre celú dedinu. :]} \end{array}$
2. Ženich, ten je beťár a bohatý,
on tú celú slávu zaplatí,
[: na na na ...,
keď zaplatí, ostane aj bez gati. :]
3. Skoro ráno, keď slnko zasvieti,
aj ten cigán, dievča, povie ti,
[: na na na ...,
že nechce byť vôbec skúpy na deti. :]
4. Na na na na ...

5.=1.

9. Černej nebožtík (Jaroslav Ježek)

1. E
[: Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
 E^7
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán, :]
 H^7 A^7 E
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.
2. [: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká, :]
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
3. [: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám, :]
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
4. [: Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední, :]
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

10. Colorado (Kabát)

1. G C
Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
 G D
jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
 G C
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
 G D G
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj',
a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj'.
- R: G C
Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
 G D
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
 G $Emi C$
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
 G D G
o tý zlatý žile řeknu doma všem.
3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
házej' mu kosti za to, že se nedívá.
4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezdej' v medvědech.

R:

- R: G D G
+ a o tý zlatý žile řeknu doma všem ...

11. Červená řeka (Helena Vondráčková)

1. D D^7 G
Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
 D E^7 A^7
a kde ční červený kamení,
 D D^7 G
žije ten, co mi jen srdce ničí,
 D A^7 D
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bítej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
- 5.=1.
- 6.=2.
7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

12. Dajána (??? / Paul Anka)

1. C Ami F G
Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,
 C Ami F G
tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít.
 C Ami F G
přece ta zem dívku má, je smutná a je sama,
 C Ami F G C Ami F G
krásné jméno má Dajána.
2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.
3. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.
4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

13. Dědečkovy hodiny (Taxmeni)

1. V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny
dlouhých devadesát let na stěně
a můj děda řadu let vstával ráno přesně v pět,
sám je natahoval každodenně.
Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen,
vždycky rád poslouchal jejich hlas,
život se dal v let a devadesát let je jen krátký čas.
- R: Kráčely rok za rokem dědečkovým životem,
jednou ráno zůstal spát, život má svůj pevný řád,
to snad zná každý z nás.
2. Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet,
černý vlas, ctihodné šediny,
člověk stárne, je to tak, život jede jako vlak,
ať ho ženou roky nebo vteřiny.
Přítom rok od roku tikaly mu do kroku
hodiny, které měl tolik rád,
život se dal v let, za devadesát let náhle zůstal stát.

- R: 3. Po té noci ledové přišlo jitro zářivé,
domem zní zase pláč dítěte,
to náš nový syn způsobem obvyklým
říká nám, že je rád na světě.
V naší malé kuchyni visí nové hodiny
místo těch, které jsou teď ve smeti,
začaly, tik-tak, vesele počítat nové století.
- R: Budou kráčet rok za rokem celým naším životem
a svým hlasem budou nás varovat, co umí čas,
když se rozletí.

14. Dej mi víc své lásky (Olympic)

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať,
co podporují dobrou náladu, ať,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu, ať.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať,
v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyřábím tu hradní záhadu, ať.
- R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky, ať.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať,
mi dokonale zvednul náladu, ať,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, ať.

R:

4.=3.

15. Dominiku (???)

- R: Dominiku, -niku, -niku, ty jsi sám jak poustevník,
já hříšnou duši mám,
můžeš zázrak udělat, když mě budeš mít rád,
peklo, ďábla překonám.
1. Poprvé jsem viděla ho, přede mnou když zvolna šel
po chodníku, levá-pravá, smutnou díru v patě měl.
2. Plnovous měl jako svatý, začli se mnou čerti šít,
jaká krása by to byla, kdyby mě chtěl políbit.
- R: 3. Pod střechou, hned vedle půdy, aby snad byl k nebi blíž,
žije sám tam bez oltáře, chudý jak kostelní myš.
4. Co je půst, když budu v ráji, až se se mnou ožení,
přemítám a mívám o tom všelijaká vidění.
- R: 5. Vystříhám se navždy všeho, co mu bude nemilé,
pokorná jak láska káže budu mu prát košile.
6. Všude číhá pokušení, proč vás tolik musí být,
jako správný anděl strážný ostražitě budu bdít.
- R: 7. Kdyby mě snad nevyslyšel, konec je mých světských dní,
posílali Ofélii, půjdu sama místo ní.

R:

16. Dvě Rusky (Ivan Mládek)

1. Na osadu přijely dvě Rusky,
na hlavách beranice a na nohou křusky,
přijely z Leningradu, dělaj' tam u brusky, hej,
já jsem zamilovanej!
2. Jmenujou se Nataša a Šura,
řekly mi, že nemají v kapse ani bůra,
já doufám, že to není žádná habadařa, hej,
já jsem zamilovanej!
3. Holky se mnou pily z láhve zdatně,
co se pak dělo, vzpomínám si jenom matně,
vím jenom, že nám bylo ráno hrozně špatně, hej,
já jsem zamilovanej!
- R: A já jim hrál na banjo písničky od Matušky
a ony mně zpívaly pravý ruský častušky.
4. A pak byla konverzace hustá,
to, že jsou Rusky špatný holky, je lež pustá,
po rumu líbí se mi štíhlá i ta tlustá, hej,
já jsem zamilovanej!
5. Do oběda zmizely ty Rusky,
aby mě nevbudily, zuly si ty křusky,
asi je z Leningradu volají ty brusky, hej,
- R: Bez Šury a Nataši moje srdce krvácí
a můj smysl života úplně se vytrácí.
6. Připomíná mi je naše bříza,
asi mě díky Ruskám chytla druhá míza,
já bych jel za nima, však nedají mně víza, hej,
já jsem zamilovanej!

17. Dobrodružství s bohem Panem (Marta Kubišová)

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
F Ami E G
tys' mě opustil ospalou,
Ami G
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
F E Ami
s píšťalou někdo sem kráčí,
C G
hrá náramně krásně a na mě
F E
tíha podivná doléhá,
C G
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
F E Ami
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno, raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám „dal“ a „má dáti“.

18. Dům U vycházejícího slunce (???)

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
Ami C D F
Ami C E
ve štítu znak slunce má,
Ami C D F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
Ami E Ami C D F Ami E Ami E
a v němž jsem zkejs' i já.
2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch klestí,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

6.=1.

19. Elektrický valčík (Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř)

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
Ami E7
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
Ami
F Ami
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F E7
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A E7 Edim E7
A Adim A
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.
- Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.
- R:
2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.
- R:
- Rec: Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektrinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic
nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!
- R:

20. Elixír života (Olympic)

1. $\begin{array}{c} \text{Emi} \qquad \qquad \qquad C \\ \text{Říkají mně, že jsem šarlatán,} \\ \qquad \qquad \qquad D \qquad \qquad \qquad G \\ \text{lidé dneska věří spíše pilulkám,} \\ \qquad \qquad \qquad C \qquad \qquad \qquad \text{Emi} \\ \text{elixír svůj nabízím, je v něm všechno, vo čem vím,} \\ \qquad \qquad \qquad \text{Ami} \qquad \qquad \qquad H^7 \\ \text{je v něm všechno krásné, za co stojí žít.} \end{array}$
2. Trochu slunce s modrou oblohou,
trochu písni, co ti v smutku pomohou,
trochu ptačích radostí, z černých mráček vlídný stín,
přijďte, kdykoliv jen bude se vám chtít.
- $\begin{array}{c} E \qquad \qquad A \qquad \qquad E \ G \ D \ E \qquad A \qquad \qquad E \\ \text{Dám vám elixír života pít, dám vám elixír života pít,} \\ \qquad \qquad \qquad A \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad \qquad E \\ \text{v dívkách probudí lásku a v pánech spící cit,} \\ \qquad \qquad \qquad A \qquad \qquad \qquad E \\ \text{dám vám elixír života pít.} \end{array}$
3. Je v něm trochu veršů, trochu hvězd,
trochu modré barvy moří, tichý les,
trochu dětských legrací, pár pouťových atrakcí,
přijďte, kdykoliv jen bude se vám chtít.
- R: + [: [: dám vám elixír života pít ... :] :] :

21. Fernetová (??? / O. Hejma - Z. Juračka)

1. $\begin{array}{c} G \qquad \qquad \qquad C \\ \text{Vzpomínám, jak tenkrát před léty} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad \qquad C \\ \text{u nás v hospodě létaly fernetý,} \\ G \qquad \qquad C \qquad \qquad D \\ \text{byly jich sklenic plný tácy,} \\ G \qquad \qquad \qquad C \\ \text{malý, velký nebo decáky,} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad \qquad C \\ \text{hospodskej rozlejšval černý šviháky,} \\ G \qquad \qquad \qquad \text{Emi} \qquad \qquad \qquad C \ D \\ \text{likvidovalo je naše komando sací.} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad \qquad D \end{array}$
- R: Vzpomínáš, takys' ji pila
 $\begin{array}{c} \text{Emi} \qquad \qquad \qquad C \\ \text{a kolikrát jsi se zčila} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad \qquad D \\ \text{a pak jsi byla jak černá víla,} \\ \qquad \qquad \qquad C \ D \qquad \qquad \qquad G \\ \text{taková celá fernetová.} \end{array}$
2. Pomalu běžel rok po roku,
byť se plnil flaškama vod Stocku,
nebylo místa pomalu ani na mák,
pak přišel jeden z těch nápadů:
vynést prázdný flašky ven na zahradu,
přidat trochu malty a postavit z nich barák.
- R: Vzpomínáš, takys' tam byla
a něco se mnou zažila,
byla to taková krásná víla
a byla celá fernetová.

22. Fruktovej pojezd (??? / E. T. Rouse)

1. $\begin{array}{c} C(F) \qquad \qquad \qquad C \\ \text{[: Vot iz radnoj derevni nevižu ja dom ni chluj, ge(-, :]} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad \qquad C \\ \text{moj fruktovej pojezd jedet na Maskvu, zdravstvuj!} \\ \qquad \qquad \qquad C \end{array}$
- Rec: „Kuda ty jedeš, tavišič?“
„Ne znaju.“
„Vot skaži: v Maskvu ili v Leningrad?“
„Ne znaju, mne chvatit, kagda špady bjut, djuda djuda ...“
2. [: Vot iz radnoj derevni nevižu ja ničevo, :]
moj fruktovej pojezd jedet na Mukačevo.

23. František (Buty)

1. $\begin{array}{c} G \qquad \qquad \qquad C \\ \text{Na hladinu rybníka svítí sluníčko} \\ \text{Emi} \qquad \qquad \qquad G \\ \text{a kolem stojí v hustém kruhu topoly,} \\ \text{Ami} \qquad \qquad \qquad Hmi \\ \text{které tam zasadil jeden hodný člověk,} \\ \text{Ami} \qquad \qquad \qquad D \\ \text{jmenoval se František Dobrota.} \end{array}$
2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.
- $\begin{array}{c} C \qquad \qquad \qquad D \ C \\ \text{Balabambam, balabambam,} \\ \qquad \qquad \qquad D \ C \\ \text{balabambam, balabambam,} \\ \qquad \qquad \qquad D \ C \\ \text{balabambam, balabambam,} \\ \text{Ami} \qquad \qquad \qquad D \\ \text{a kolem rybníka vysázet topoly} \end{array}$
3. František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, bala-
bambam,
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

24. Holubí dům (Jiří Schelinger)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & F^{\text{maj}7} & E\text{mi}^7 & \text{Ami} \\ \text{Zpívám} & \text{ptákům} & \text{a} & \text{zvlášť} & \text{holubům}, \\ & G & F^{\text{maj}7} & E\text{mi}^7 & \text{Ami} \\ \text{stával} & \text{v} & \text{údolí} & \text{mém} & \text{starý} & \text{dům}. \\ & C & G & C & G & C \\ \text{Ptáků} & \text{houf} & \text{zalétal} & \text{ke} & \text{krovům}, \\ & \text{Ami} & G & F^{\text{maj}7} & E\text{mi}^7 & \text{Ami} \\ \text{měl} & \text{jsem} & \text{rád} & \text{holubích} & \text{křídel} & \text{šum}. \end{matrix}$
2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- R: $\begin{matrix} \text{Ami} & A^7 & D\text{mi} & G & C & \text{Ami} \\ \text{Hledám} & \text{dům} & \text{holubí}, & \text{kdo} & \text{pak} & \text{z} & \text{vás} & \text{cestu} & \text{ví}, \\ & D\text{mi} & G & C & & & & & \\ \text{míval} & \text{stáj} & \text{vroubenou}, & \text{bílý} & \text{štíť}. \\ & A^7 & D\text{mi} & G & C & \text{Ami} \\ \text{Kde} & \text{je} & \text{dům} & \text{holubí} & \text{a} & \text{ta} & \text{dívka} & \text{kde} & \text{spí}, \\ & D\text{mi} & E\text{mi} & \text{Ami} & & & & & \\ \text{vždyť} & \text{to} & \text{ví}, & \text{že} & \text{jsem} & \text{chtěl} & \text{jen} & \text{pro} & \text{ni} & \text{žít}. \end{matrix}$
3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tehle dům.
Odrůstáš chlapeckým střeavicům,
neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.
- R: $\begin{matrix} \text{Zpívám} & \text{ptákům} & \text{a} & \text{zvlášť} & \text{holubům}, \\ \text{stával} & \text{v} & \text{údolí} & \text{mém} & \text{starý} & \text{dům} & \dots \end{matrix}$

25. Hej, Jude (Marta Kubišová / John Lennon, Paul McCartney)

1. $\begin{matrix} F & C \\ \text{Hej,} & \text{Jude,} & \text{co} & \text{dá} & \text{ti} & \text{pláč}, \\ C^7 & C^{\text{sus}7} & C^7 & F & & \\ \text{oči} & \text{pálí} & \text{a} & \text{slzy} & \text{zebou}, \\ B^b & & & & F \\ \text{víc} & \text{nemáš}, & \text{jen} & \text{malý} & \text{poslední} & \text{dar:} \\ & & C^7 & & & F \\ \text{znáš} & \text{písni} & \text{pár}, & \text{ty} & \text{půjdou} & \text{s} & \text{tebou}. \end{matrix}$
2. Hej, Jude, že má tě rád,
to se v písních tak snadno zpívá,
na rubu všech písní, kde končí rým,
tam leží stín, který nám zbývá.
- R: $\begin{matrix} F^7 & B^b & \frac{B^b}{A} & G\text{mi}^7 \\ \text{Svět} & \text{je} & \text{krásnej}, & \text{svět} & \text{je} & \text{zlej}, & \text{hej,} & \text{Jude}, & \text{věř} & \text{v} & \text{něj}, \\ \frac{G\text{mi}^7}{F} & \frac{C^7}{E} & C^7 & F & & & & & & & \\ \text{do} & \text{vítku} & \text{nám} & \text{dal} & \text{víc} & \text{ran} & \text{a} & \text{boulí}, \\ F^7 & B^b & \frac{B^b}{A} & G\text{mi}^7 \\ \text{a} & \text{do} & \text{těch} & \text{ran} & \text{ti} & \text{sype} & \text{sůl} & \text{a} & \text{láme} & \text{hůl}, \\ \frac{G\text{mi}^7}{F} & \frac{C^7}{E} & C^7 & F & & & & & & & \\ \text{tak} & \text{vládne} & \text{nám} & \text{svět}, & \text{tak} & \text{s} & \text{námi} & \text{kouli}, \\ F^7 & C^7 & & & & & & & & & \\ \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne}. \end{matrix}$
3. Hej, Jude, tvou píseň znám,
když ji zpívám, tvé oči září
a potichu a skromně broukáš si dál,
až celý sál jen tobě patří.
- R: $\begin{matrix} \text{Tak} & \text{jen} & \text{pojď} & \text{sem}, & \text{já} & \text{půjdu} & \text{tam}, & \text{hej,} & \text{Jude}, & \text{já} & \text{mám} \\ \text{tvůj} & \text{lístek} & \text{až} & \text{tam}, & \text{kde} & \text{málo} & \text{vidím}, \\ \text{jen} & \text{poslouchám} & \text{a} & \text{skrývám} & \text{stud}, & \text{hej,} & \text{Jude,} & \text{Bůh} & \text{sud}, \\ \text{proč} & \text{zpíváš} & \text{líp}, & \text{já} & \text{nezávidím}, \\ \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne} & \text{ne}. \end{matrix}$
4. Hej, Jude, ty víš a znáš,
oči pálí, snad mám v nich slídu,
jen proto v tvých ústech překrásně zní,
ty zpíváš v ní celou světa bídu, bídu, bídu, bídu, bídu, bídu,
 $\begin{matrix} F & D^\# & B^b & F \\ \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da} & \text{da}, & \text{hej,} & \text{Jude} & \dots \end{matrix}$

26. Honec krav (Rudolf Cortés)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & C \\ \text{Po zasmušilé pustině jel starý} & \text{honec krav,} \\ \text{Ami} & & C \\ \text{den temný byl a ševalil dech větru v stéblech trav,} \\ \text{Ami} & & C & \text{Ami} \\ \text{tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,} \\ F & & \text{Ami} \\ \text{když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.} \end{matrix}$

R: [: Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou. :]

2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řevavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.

R:

3. Ti muži byli zsinalí a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvilivý.

R:

4. Tu jeden honec zastavil a pravil: „Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.“

R:

R:

27. Hvězda na vrbě (???)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & F & \text{Emi} & G^7 & C & \text{Emi} \\ \text{Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,} \\ G & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Dmi} & G^7 & \text{Emi} & E & A & C & \text{Emi} \\ \text{ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,} \\ G & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & F & \text{Emi} & G^7 & C & \text{Emi} \\ \text{jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,} \\ \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Dmi} & F & \text{Ami} \\ \text{že na vrbě kromě listů visí malá hvězda.} \\ C & & F & & C & & F \\ \text{Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,} \\ \text{Dmi} & B^{b7} & D^7 & & G^7 & \text{Emi} & G \end{matrix}$

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

28. Hrobař (Premiér)

1. $\begin{matrix} H \\ \text{V mládí jsem se učil hrobařem,} \\ G^\# \text{mi} \\ \text{jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,} \\ E & & H \\ \text{kopat hroby byl můj ideál.} \\ C \end{matrix}$
2. Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem,
 $\begin{matrix} \text{Ami} \\ \text{s černou rakví, s bílým pomníkem,} \\ F & & G \\ \text{toho bych se nikdy nenadál.} \end{matrix}$
- 3.=1.
- 4.=2.
5. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
6. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.
7. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
8. Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
9. Na na na ...

29. Chodím po Broadwayi (???)

1. $\begin{matrix} D & & (A) \\ \text{[: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]} \\ D & & G \\ \text{chodím po Broadwayi, po Broadwayi,} \\ D & & A & & D \\ \text{po Broadwayi hladov sem a tam.} \\ D \end{matrix}$
- R:** Singi jou jou jupí jupí jou,
 $\begin{matrix} A \\ \text{singi jou jou jupí jupí jou,} \\ D & & G \\ \text{singi jou jou jupí, jou jou jupí,} \\ D & & A & & D \\ \text{singi jou jou jupí jupí jou.} \end{matrix}$
2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.
- R:**
3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.
- R:**
4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.
- R:**

30. Irene, jdi spát (??? / Huddie Leadbetter)

R: G D^7 G
Irene, jdi spát, Irene, jdi spát,
 C Ami D^7 G
jdi spát, Irene, jdi spát, Irene, a nech si o mně zdát.

1. G D^7
Já přišel si o tebe říct,
 G
tvá máma hnala mě ven,
 C Ami
ať koukám prej dál svojí cestou jít
 D^7 G
a víckrát se nevracím sem.

R:

2. Já nejsem farmář, to vím,
jsem tulák a toulám se rád,
spím, kde se dá, suchej chleba jím,
je psí život takhle se štvát.

R:

3. Vzal čert tenhle proklatěj kraj,
vzal čert tenhle bláznivej den,
až hvězdy zhasnou, já řeknu jen:
buď sbohem, má Irene, good night.

R:

31. Já budu chodit po špičkách (Petr Novák)

1. C F Dmi G
Zavři pusu a jdi spát, vždyž už bude brzo den,
 C F Dmi G
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

R: Dmi G Dmi G
Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
 Dmi G F G
ááá, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.

R:

3. Rozhoď vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

R:

32. John Brown (???)

1. G
Černý muž pod bičem otrokáře žil,
 C G
černý muž pod bičem otrokáře žil,
 H^7 Emi
černý muž pod bičem otrokáře žil,
 Ami D^7 G
kapitán John Brown to zřel.

R: G
Glory, glory, haleluja,
 C G
glory, glory, haleluja,
 H^7 Emi
glory, glory, haleluja,
 Ami D^7 G
kapitán John Brown to zřel.

2. [: Sebral z Virginie černých přátel šik, :]
sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody pak zdvih'.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
prapor svobody pak zdvih'.

3. [: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :]
v čele věrných město Harper's Ferry jal,
právo vítězí a čest.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
právo vítězí a čest.

4. [: Hrstka statečných však udolána jest, :]
hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
kapitán John Brown je jat.

5. [: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :]
zvony Charlestonu z dále temně zní,
Johnův den to poslední.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
Johnův den to poslední.

6. [: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :]
John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
jeho duch však kráčí dál.

7. [: Kráčí dál a v košili se třepotá, :]
kráčí dál a v košili se třepotá,
je mu zima veliká.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
je mu zima veliká.

8. [: Jeho kosti byste marně hledali, :]
jeho kosti byste marně hledali,
černoši je sežrali.

R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
černoši je sežrali.

33. Jižní eskadrona (Savana)

Rec: Dávno utichly boje, i vítr odvál dunění kopyt někam tam,
kde
se vyprahlá poušť trávy snoubí s obzorem, dávno pohasl lesk
v očích dívky, již osud zanechal tak samotnou, se srdcem
navždy, navždy prázdným.

1. D G
Děšť ti, holka, slepil vlasy,
 A D
z tvech očí zbyl prázdné kruh,
 G
kde je zbytek z tvojí krásy,
 A D
to ví dneska jenom Bůh.

2. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětských chvil,
proužek krve stéká prachem,
děšť slepil vlasy jak jíl.

4. A z celý jižní squadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
děšť ti smejeva ze rtů růž.

Rec: Nedočkáš se, holka, svý jižní eskadrony,
tý velký chlouby nás, mrtvejch všech,
dříve najdeš hroby mezi stromy
anebo šest stop hlíny tam, v těch smutnejch zdech.

5. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
hm ...

Rec: Víím, že nejsem sama, které osud odepřel jedinou lásku, a
také víím, že tak jako mně, i mnoha jiným se stále vrací
ono
tragické „proč“.

34. Jez (Ivan Mládek)

1. A E^7 A E^7
Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou,
 A E^7 A
do kanoe nevlezu už s Bendou, s Bendou,
 Hm E^7 A $F\#^7$
Jenda Benda nemožný je zadák,
 H^7 E^7
nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák,
 A $F\#^7$
von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,
 H^7 E^7
že v dále hárá pes, že vysouší se mez
 A $F\#^7$
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
 H^7 F^7 E^7 A
ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.
2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou,
proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
Jenda Benda sjel na vodu mēlkou,
spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,
já měl náladu zlou, von zničil keňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepopluj mihou,
tedy šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

35. Jako kotě si příst (Jiří Grossman)

1. C F C
Měsíc snílek stoupá nad skalou
 G
a zpívá si svou píseň pomalou,
 C F
je podobná té, co jsem složil sám,
 G C
tak poslouchej a nehleď k hodinám.
- R:** C F C
Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou,
 D^7 G
málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,
 C F
jedním z nich je náruč tvá, a tudíž máš už znát,
 C G C F C G
že jak kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád.
2. Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
už vítr vlahý stopy bázně svál,
tak můžu říct, co léta jsem si přál.
- R:**
3. Nevyznám se příliš v lichotkách
a občas se tak stydím, že bych plách',
za blízký strom se ukrýt, a pak víím,
že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:
- R:**
- C F C F C F C F
- *: Tap ta da ...

36. Já nemám ráda muže (Hana Hegerová, Waldemar Ma-**38. Jó, třešně zrály** (Waldemar Matuška)
tuška)

1. Marně si hlavu lámu, proč muži většinou
neradí vidí dámu chladnou a nečinnou,
nedávno přišel jeden, milej a něžnej byl,
a doopravdy jemně, jemně mne oslovil:
D A⁷
- R:** Vy byste pořád seděla a nevydala hlásku,
D
a to se přece nedělá a já vás varuju,
G B^b D
tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,
A⁷ D
tak abyste to věděla, tak já vás miluju.
Dmi A⁷ Dmi
2. Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou,
A⁷ Gmi A⁷
za prachy oni u žen si štěstí kupujou,
Gmi A⁷ Gmi A⁷
to nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si
Dmi A A⁷ D
ten, který přijde skromně a tiše prohlásí:

- R:**
3. Ten, který přišel včera do naší ulice
za večerního šera, byl hezký velice,
oči mu něžně planou, jak se tak u mne ptá,
a když mu řeknu „ano“, tak tiše zašeptá:

R:

37. Jó, to jsem ještě žil (Jiří Suchý + Jiří Šlitr)

1. Jó, vzduch byl plnej boje, jak jsem tak do něj pliv',
C G D G G⁷
ta slina byla moje a já byl ještě živ
D G
a barva stejnokroje mě hrála po těle,
D A⁷ D D⁷
jó, vzduch byl plnej boje a byla neděle.
G A⁷ D
- R:** Jó, to jsem ještě žil, jó, to jsem ještě žil,
C G
pak ale přiletěla lesklá a horká střela,
Ami D G D⁷ G(G#...)
uprostřed mýho čela našla si, mrcha, cíl.
2. Náhle si nebe kleklo na poraženou zem,
aniž by se co řeklo, smrt zjevila se všem,
aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář,
rozpoutalo se peklo a Bůh si zakryl tvář.

R:

3. Já nevěděl jsem přesně, proč do rány jsem vlit',
ačkoliv jsem tak děsně chtěl milovat a žít,
a štěstí stálo těsně vedle mě celý čas,
já nevěděl jsem přesně, proč náhle vzal ho řas.

R:

4. Náš přeudatný oddíl se v jatka proměnil
a já se blátem brodil a o svý lásce snil,
vždyť láska měla podíl i na tý smrti snad,
kdybych se nenarodil, sotva bych asi pad'.

- R:** Sotva bych asi žil, sotva bych asi žil,
a kdyby přiletěla lesklá a horká střela,
uprostřed mýho čela sotva by našla cíl,
sotva bych asi žil ...

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
C G C
E⁷ Ami F G⁷ C G
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C G C
a já k horám v dáli, k modrej horám v dáli,
E⁷ Ami F G⁷ C G⁷
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

- R:** Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
C Ami Dmi G⁷ C
E⁷ Ami F Dmi G⁷ C
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

- 5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej horám v dáli,
E⁷ Ami F Dmi G⁷ C G^{#7} C
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

39. Jožin z bažin (Ivan Mládek)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & E & & \text{Ami} \\ \text{Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,} \\ & & E & & \text{Ami} \\ \text{spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.} \\ G^7 & & C & & G^7 & & C & E \\ \text{Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,} \\ \text{Ami} & & E & & \text{Ami} & G^7 \\ \text{žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} C & & G^7 \\ \text{Jožin z bažin močálem se plíží,} \\ & & C \\ \text{Jožin z bažin k vesnici se blíží,} \\ & & G^7 \\ \text{Jožin z bažin už si zuby brousí,} \\ & & C \\ \text{Jožin z bažin kouše, saje, rdouší.} \\ F & & C & G & & C \\ \text{Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,} \\ F & & C & G & & C & E \\ \text{platí jen a pouze práškovací letadlo.} \end{matrix}$

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“

R:

3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

40. Kvér a flaška ginu (Country beat Jiřího Brabce)

1. $\begin{matrix} C & & F \\ \text{Kdysi a kdesi bylo nemilo,} \\ G & & C \\ \text{minometry metaly a dělo pánilo,} \\ & & F \\ \text{pan velitel roty na to nebral ohledy,} \\ G & & C \\ \text{řek', abych si obul boty a šel na zvědy.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} C \\ \text{Vyfasuju kvér a flašku ginu,} \\ & G & C \\ \text{skrže tmou si tunel vydlabem,} \\ \text{přes Waterloo za Hercegovinu,} \\ & G & C \\ \text{podél Mississippi až do Ústí nad Labem.} \end{matrix}$

2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,
aby Turci netušili, že je nežeru,
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,
Taliáni nemaj' zdání ani tušení.

R:

3. V zákopech Němci si tiše seděli,
aniž tu neděli o mě něco věděli,
času bylo málo a mě to hnalo tam,
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám, jó.

R:

R:

4. Švédové si právě pekli vepřový,
když tu jsem na ně náhle vyběh' ze křoví,
jejich jediná mě střela minula,
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.

R:

R: Měl jsem jenom kvér a flašku ginu,
tmou si rádi, kamarádi, tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

Rec: Pochodem v bok!
Na bo-bo-bodák!
K nebi! Totiž: k zemi!

41. Kráľovná bielych tenisiek (Elán)

1. Mladá skladá z úlomkov svet,
 hľadá, hľadá tvár, akej niet,
 trápenie snov, vieš, že mal si byť dávno s ňou.
2. Taká, akú dávno si chcel,
 čaká tvoje „áno“ či „nie“,
 trápenie slov, vieš, že mal si byť dávno s ňou.
- *: Kráľovná bielych tenisiek, čo viac už môžeš chcieť,
 od rána stráži telefón, čo ak by práve on,
 beznádej s nádejou, celý deň nejde von.
- 3.=1.**
- R1:** Skús ju nájsť na známych adresách, ľudia sa nepýtajú,
 skús ju nájsť, je v sebe ukrytá, pred tebou ukrytá.
- *: Kráľovná bielych tenisiek, čo viac už môžeš chcieť,
 v očiach má známe video, na ktorom príde on,
 beznádej s nádejou, celý deň nejde von.
- R2:** Skús ju nájsť na známych adresách, nové už nezískáš,
 skús ju nájsť, bež v bielych tenisákoch po blate, na snehu.
- R3:** Skús ju nájsť, kráľovstvo za nehu, ľudia sa nepýtajú
 skús ju nájsť, je v sebe ukrytá, je v sebe ukrytá.
- R2:**

42. Krajina posedlá tmou (Jiří Suchý + Jiří Šlitr)

1. Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
 vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
 nutí ňu vrátiť sa tam, nutí ňu vrátiť sa tam,
 kde budu navždy sám, kde budu navždy sám,
 kde miesto úsmiev tvých čeká jen řada snů zlých,
 namísto lásky nas dvou, namísto lásky nás dvou,
 krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál,
 s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
 i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
 přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
 že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
 a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
 když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
 proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
 když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
 ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
 že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
 jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
 proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

43. Kdo vchází do tvých snů (Václav Neckář)

1. Tvůj krok je lehký jako dech,
 kudy jdeš, tam začíná bál,
 šaty tvé, ty šila tvá máma,
 nemáš prsten, kdo by ti jej dal, nevím sám.
2. Tvým bytem je studentská kolej,
 jedna postel, gramofon,
 Ringo Starr se z obrázku dívá,
 já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.
- R1:** Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
 když nemůžeš v noci spát,
 komu patří ty kroky, co slycháš,
 a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.
3. Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek,
 a vím, že máš ráda beat
 a líbí se ti Salvátor Dalí,
 jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.
4. Pojedeš na prázdniny k moři,
 až tam, kde slunce má chrám,
 jeho paprskům dáš svoje tělo
 a dál se jen věnuješ hrám milostným, a ty já znám.
5. Když pak napadne sníh, pojedesh do hor
 se svou partou ze školních let,
 přátel máš víc, než bývá zvykem,
 ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.
- R2:** Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
 když nemůžeš v noci spát,
 či jsou ty kroky, co slycháš,
 a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.
6. Tvůj stín, to je stín něžných písní,
 tvá dlaň je tajemství víl,
 kdo slychá tvůj hlas, ten je ztracen,
 ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.
7. Ten pán, co prý si tě vezme,
 musí být multimilionář,
 říkáš to všem tak vážně, že ti věří,
 jen já stále pročítám snář a hledám v něm.
- R1:**
8. Já tu čekám, až vrátíš se z toulek,
 ty dálky nevedou dál,
 ať chceš nebo nechceš, tak končí,
 a vítr nikdo nespoutal, ani já.
9. Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát,
 a já ti povím, kdo vlastně jsem,
 vypni gramofon, nech tě hry, zanech přátel,
 slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouchej.
- R3:** To já vcházím do tvých snů, má lásko,
 když nemůžeš v noci spát,
 a mé jsou ty kroky, co slycháš,
 jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

44. Lásko, mně ubývá sil (Pavel Bobek / R. Bowling)

1. A
Já sám pozdě večer jsem do sálu vešel,
 E
sedl za stůl a uslyšel smích,
 $Hmi E^7 Hmi E^7$
krásná se zdála a na mne se smála,
 $Hmi E^7 A$
já se zeptal, jak říkat jí smím,
jestli chceš, tak mi tykej, a jak chceš, mi říkej,
 $A^7 D$
máš-li touhu, tak líbat mě smíš,
 E^7
a bílá jak svíce už neřekla více,
 A
já se díval, jak sedá si blíž.

2. Pak jsem ho spatřil, on k silákům patřil,
a vzápětí zamířil k nám,
já cítil, jak blednu a dech můj se krátí,
já malý byl a byl jsem sám,
to, co potom se stalo, mě úplně vzalo,
měl začít a právě mě zbít,
však zničil mé plány, řek' namísto rány
slov pár, dodnes slyším je znít.

- R: $A D$
Řekl jí: „Lásko, mně ubývá sil,
 A
já říkal si dávno, že bídným jsem byl,
 D
já cítil se králem, teď chudák jsem málem
 A
a v mlhách se ztrácí můj cíl,“
 $E^7 A$
řekl jí: „Lásko, mně ubývá sil.“

3. Dál vím, že zmizel jak spadané listí,
ale jeho stín nezmizel s ním,
my dál tu hru hráli a ve dveřích stáli,
i tam s námi stál ten stín,
byla krásná jak nebe, já slyšel sám sebe,
jak si říkám, že nepůjdu dál,
teď nevím nic o ní, jen hlavou se honí
těch slov pár a stín, co tam stál.

R:

45. Modlitba Françoise Villona (??? / Bulat Okudžava)

1. $Emi H^7$
Dokud se zem ještě otáčí,
 Emi
když smí ještě světlo být,
 $G D^7$
můj pane, každému dopřej z nás,
 G
co nemohli jsme mít,
 $E Ami$
moudrému jen hlavu přej,
 $F^# H$
zbabělému koně tůmen,
 $Emi Ami$
šťastným přidej peníze
 $H Emi$
a na mě se rozpomeň.

2. Dokud se zem ještě otáčí,
je, pane, moc jen tvá,
kdo po moci však jen prahne,
ať z moci nemoc má,
odpočinout štědrému dej
alespoň v tento den,
Kainovi pokání přej
a na mě se rozpomeň.

3. Já vím, že všemu rozumíš,
věřím, žes' moudrosti král,
jak zabitý voják věří,
náš život že v ráji jde dál,
jak věří každý, kdo slyší,
neslyšné řeči tvé,
tak, jako věříme sami
v nevědomosti své.

4. Můj pane, Bože, vidím
zelený tvůj zrak,
dokud se zem ještě otáčí,
až sama to má za zázrak,
když má ještě čas,
když zbývá jí teplo pro oheň,
každému dej něco málo
a na mě se rozpomeň.

46. Míle (Waldemar Matuška / Bob Dylan)

1. Míle a míle jsou cest, které znám,
 jdou trávou i úbočím skal,
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
 a já na všech s vámi stál,
 proč ale blátem nás kázali vést
 a špínou si třísnilí šat?

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
 ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
 a dál po nich zástupy jdou,
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou,
 Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
 spí v špíně těch práchnivých blat?

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
 i stéblo je záchranný pás,
 dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás,
 proč jen se úděl tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát?

R:

47. Medvědi nevědí (Ivan Mládek)

1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
 až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.

2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
 tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
 a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
 medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
 za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

48. Marnivá sestřenice (Jiří Suchý)

1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
 ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
 vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
 a na nic víc nemyslela, jé-je-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
 že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
 nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
 nýbrž jen tak nad plamenem, jé-je-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
 tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
 když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
 nemá vlasy samou loknu, jé-je-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
 a diví se světa kráse, jé-je-jé,
 vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
 a to za to stojí přeci, jé-je-jé.

49. Milenci v texaskách ((Starci na chmelu))

1. Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let
 a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,
 ten svět v nich ale viděl pásky, a jak by mohl nevidět,
 vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.
2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
 ti dva se spolu oženili bez požehnání úradů,
 ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
 odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.
3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
 a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,
 tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,
 kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
 kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí ...

50. Nevieť byť sám (Elán)

1. C Ami
 Nešťážíť maják, nie som pcešťný v púšťi,
 F G
 z úľoh pre silných nezľožím skúšťky,
 C Ami
 priateľov každú noc môj telefón trápi,
 F G
 na tričku nosím dúhový nápis.
- R1: G C G Ami D
 Nevieť byť sám, nevieť byť sám, sám,
 F G C
 v meste sám žiť nechcem, nevieť byť sám,
 G C G Ami D
 nevieť byť sám, nevieť byť sám, sám,
 F G C
 v meste, lásky, kde ste, nevieť byť sám.
2. Nad ránom príde ku mne na balkón hviezda,
 vtáci tu v starom klobúku hniezdia,
 pred flámom mačky zľožia mláďatá v spálni,
 u mňa je počet osôb vždy párný.

R1:

- *: Ami F Dmi F G
 Sklá výkladov zrkadlia tvár, sen sa túľa po uliciach,
 Ami F Dmi F G
 ja hľadáť pár, ty dotyk rúk, človek v meste nemá byť sám.

3. Mesiac vraj svetlom ostrie žiletiek brúsi,
 samotá stačí súmrak a úsvit,
 priateľov každú noc môj telefón trápi,
 na tričku nosím dúhový nápis.

R1:

- R2: Nevieť byť sám, nevieť byť sám, sám,
 v meste sám žiť nechcem, nevieť byť sám,
 nevieť byť sám, nevieť byť sám, sám,
 v meste, lásky, kde ste, nevieť byť sám.

51. Neodchádzej, nechod' spát (???)

1. G C G
 Neodchádzej, nechod' spát, neodchádzej, nechod' spát,
 Ami D C G
 [: až do rána biľého budem hrát, budem hrát. :]
2. Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,
 [: jede, jede do dáli, veze vagón kořaly. :]
- 3.=1.
4. U klavíru sedí Bill, ten už mnoho roků pil,
 [: když začal falešně hrát, poslali ho domů spát. :]
- 5.=1.
6. A ten barman, ten se má, za barem se usmívá,
 [: všichni tančí, on je rád, že do rána budem hrát. :]
- 7.=1.

52. Není nutno (Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř)

1. A Hmi
 Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
 E^7 A $E(-)$
 hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
 nemít žádné kamarády, tomu já říkám nešťestí.
- *: $F^\#mi$ A $F^\#mi$ A
 Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
 $F^\#mi$ A $F^\#mi$ D E
 zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.
- 3.=1.
- 4.=1.

53. Nechte zvony znít (Marta Kubišová)

1. C G C
 Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
 G C
 naplněnou spoustou divnejch snů,
 F C G Ami G
 v nich starý kostel modlí se mou touhou
 C F G
 a já prosím: nechte zvony znít.
2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
 vyzpívat v ní samotou svých snů,
 tys naučil mě polovinu pouhou
 a já prosím: nechte zvony znít.
- R: E mi Ami
 Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
 D G
 jen zvony ví, co bude dál.
3. Přejde jednou skladatel a básník,
 kterej umí sto divnejch snů žít,
 má píseň bude růst jak křehkej krápník
 a já prosím: nechte zvony znít,
 C F G
 [: a já prosím: nechte zvony znít. :]
- R:
- 4.=3.

54. Ohio (The Strangers)

1. Snad každej rád má tu svou zem,
 ať je král, anebo tulákem,
 a když je stár, vrací se rád
 do země tý, kde býval mlád.
2. Už mnoho let se toulám sám,
 hezkejch pár křížků na hřbetě mám,
 zbývá mi dnů už nemnoho,
 snad nespátřím mý Ohio.
3. Nebrasku znám i Nevadu,
 moc hezkejch chvil jsem prožil v Utahu,
 pěkně se blejská v Ontáriu,
 ale to není mý Ohio.
4. Když naposled jsem doma byl,
 váček na tabák hlínou jsem naplnil,
 a teď, ať jsem třeba v Idahu,
 na dohmat mám mý Ohio.
5. Až naposled mě povevou,
 pastor náš o mně začne lhát,
 tam někde kůň můj bude stát,
 já řeknu vám, co udělat.

Rec: Tam někde u sedla najdete trochu hlíny,
 co už léta vozím s sebou,
 a až potom lidi začnou simulovat truchlení,
 tak jí vysypte tam dolů.

- *: Tak běžte zapít parda svýho,
 mě bude hřát mý Ohio.

55. Okoř (???)

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
 vroubená je stromama,
 když jdu po ní v létě, samoten na světě,
 sotva pletu nohama,
 na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
 tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
 začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
 bílá paní šla už dávno spát,
 ta měla ve zvyku podle svého budíku
 o půlnoci chodit strašívát,
 od těch dob, co jsou tam trampové,
 nesmí z hradu pryč,
 a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
 on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
 že byl Okoř vykraden.
 nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
 nikdo nebyl dopaden,
 šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
 místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
 dostal z toho zimnici.

56. Óda na radost (???)

1. $\begin{matrix} G & C \\ D & G \end{matrix}$
Prodám své auto a koupím si vaz
a pojedu do země Sovětský svaz.
- R: $\begin{matrix} G & C \\ D & G \end{matrix}$
[: Sovětský svaz, Sovětský svaz,
nenajdeš na něm nižádnéj kaz. :]
2. A kde je na světě nejvíce krás,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
3. Kde mají muži nejhlubší bas,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
4. A kde má slunce největší jas,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
5. A kde je nejdelsí pracovní čas,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
6. Vylezu na Pamír, zlámu si vaz
a zůstanu v zemi Sovětský svaz.
- R:
7. Zaměním rubly a seženu pas
a pojedu do země Sovětský svaz.
- R:
8. A když máš štěstí a ztratíš pas,
nevyjdeš ze země Sovětský svaz.
- R:
9. Kde nemá člověk vůbec proč krást,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
10. A kde je na světě nejméně bas,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
11. Kde se vždy urodí největší klas,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
12. Kde Afgánec zastřelil agenta TASS,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
13. Kde vždycky koupíš máslo a mast,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
14. Koukám ti do očí a zpoza tvých řas
vidím, že miluješ Sovětský svaz.
- R:
15. A co tě nepálí, to vždycky has,
to platí v zemi Sovětský svaz.
- R:
16. Kde vůbec nebrání pohybu mas,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:

17. Kde razítkům, papírům stavějí hráz,
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
18. Kde žije pokopě nejvíce ras...
no přece v zemi Sovětský svaz.
- R:
19. Když bylo špatně, tak kdo přišel včas:
přátele ze země Sovětský svaz.
- R:
20. A když bude hůř, tak kdo přijde zas:
přátele ze země Sovětský svaz.
- R:
21. Pro úspěch přestavby pozdvihnu hlas,
pro lidi ze země Sovětský svaz.
- R:
22. A kdo zná na světě nejvíce fráz,
jen člověk ze země Sovětský svaz.
- R:

57. Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát (Pavel Bobek / Mel Tillis)

1. $\begin{matrix} (C) & (F) & G^7 & Dmi \\ C & F & G \\ Dmi & G & Dmi \end{matrix}$
Mám naději, že uslyším tvé tiché volání,
stín už padá na zdi bílé, nic mu nebrání,
já tuším že jsi hezká, jak bývalas' tolikrát,
 $\begin{matrix} C & F & \frac{F}{E} & \frac{F}{D} & C \end{matrix}$
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.
- R: $\begin{matrix} Dmi & C \\ Dmi & F & G \\ Dmi & G & Dmi \end{matrix}$
Já nevymyslel válku, to jen prstem někdo kýv',
mě učili jen střílet, jenže druhý střelil dřív,
a nevím sám: je mi přáno živořit či žít,
 $\begin{matrix} C & F & \frac{F}{E} & \frac{F}{D} & C \end{matrix}$
ó, Ruby, chci nablízku tě mít.
2. Je zázračné to vědomí, že ještě vůbec bdím.
že tím, co je muž ženě, nemohu ti být, Ruby, já pochopím,
je možná hloupost nesmírná, když odvážím si přát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.
- R: Proč utápíš se do mlhy, snad nechystáš se jít,
a nechápu, proč po létech se zase slyším klít,
jen ruku vztáhnu za tebou, když nemůžu už vstát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát,
 $\begin{matrix} C & F & \frac{F}{E} & \frac{F}{D} & C \end{matrix}$
ó, Ruby, Ruby, jak žil bych rád ...

58. Otázky (Olympic)

1. C F
 G C
 Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
 jak dlouho budu ještě zpívat a hrát,
 F
 kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
 G C
 nebo už myslet mám na návrat?
- R:** C^7 F D^7 G
 C F G C
 Posekej, láska má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník,
 pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.
- *** E Ami
 Já jen vím: v zimě strom nekvete,
 $\frac{Ami}{G}$ F E Ami
 v létě sníh nepadá, v noci je tma,
 $\frac{Ami}{G}$ F C G
 rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám.
2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích,
 kolik jen váží bolest člověčí,
 proč je zlato drahý kov a proč je tolik prázdných slov,
 proč chce každý být největší?
- R:**
- *** Já jen vím: řeky proud musí dál,
 v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal,
 rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám.
3. Kolik je slunci let: milion nebo pět,
 myslíš, že zítra ráno vyjde zas,
 kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,
 proč nikdo neslyší můj hlas?

59. Oranžovej vlak (??? / E. T. Rouse)

1. C
 F C
 Tak už mi teda ujel tenhle oranžovej vlak,
 G C
 tak už mi teda ujel zpropadenej osobák,
 teď stojím na perónu a snad mě z toho treťí šlak.
- Rec:** C
 „Čau, kemo, kam jedeš?“
 „Nevím.“
 „A kemo, takhle mentolová cigareta by se u tebe nenašla?“
 „Nenašla.“
 „A kemo, ten SpofaVit budeš jíst celej?“
 „Jó, SpofaVit, buď fit, dúdá, dúdá...“
2. Právě si z pomeranče ulamují velký kus,
 neboť vím, že pomeranč je mnohem zdravější nežli džus,
 a tak s vitamíny v těle spochkávám na autobus.

60. Pastevecká (Miroslav Šimek & Jiří Grossman)

- Ami $H^7 E$
 Popásal jsem letos ovce ovčákem mi svěřené,
 Dmi Ami E Ami
 a to přímo na vozovce nepořádně změřené,
 $H^7 E$
 a tak, díky nedbalosti, když kol auto přejelo,
 Dmi Ami E Ami
 zbyly z ovci jenom kosti, což se státi nemělo.
 Dmi Ami E
 Vtom se přihnal ovčák Láda s vousiskem rozevlátým:
 Ami E Ami
 „Za to, žes' mi zničil stáda, já tě, chlape, umlátím!“
 $H^7 E$
 „Nemlať ty mě, ovčák, eště, eště jsem nic neužil,
 Dmi Ami E Ami
 jenom jedno měl jsem děvče, a ty mě chceš bacit včil!“
 $H^7 E$
 „Ej, tam na vrcholku kopce strašlivě to zebe,
 Dmi Ami E Ami
 když nemám na kožuch ovce, udělám ho z tebe!“

61. Pověste ho vejš (Michal Tučný)

- Rec:** Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem
 stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed
 popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy
 kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl
 překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl
 neúprosným hlasem rozsudek:
1. Emi G D
 Ami Emi D Emi
 Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dechal stejnej vzduch,
 pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
- *** Emi G D
 Ami Emi
 Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
 za to, že neoplýval krásou
 C H^7 Emi
 a že měl country rád a že se uměl smát i vám.
- R:** G D Ami $G D$
 G D
 Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
 do mejch snů se dívám zdáli
 Ami H^7
 a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.
- 3.=1.**
4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
- 5.=1.**
6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
- *** Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám,
 a pak se oženil a pak se usadil a žil.
- R:**
- 7.=1.**

62. Poslední kovboj (Michal Tučný)

1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled,
a místo něj kouř nákladáků mě v tomhle koutě přivítá,
a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.
- R: Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčkne do čela,
zchvácená herka líně kráčí, jak by dál nést ho nechtěla,
tak přijíždí poslední kovboj, a nerad vráží do lidí,
tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.
2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů,
do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů,
kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolích,
snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.

R:

63. Popelka (???)

1. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král
a potulný zpěvák Janek, a jak to bylo dál,
ten princ nechce žádnou nevěstu, to mrzutá je věc,
pan král ale nedbá protestů, zdá se, že spadla klec,
jen, kolovrátku, zpívej, jen, kolovrátku, hraj,
zítra se začnou námluvy a ví to už celý kraj.
2. Kdybych teď řek': to stačí, kdekdo by mi lál,
a to já odsud radši povandruju dál,
dnes po nůžkách a nožích neštěkne ani pes,
všechno je v rukou božích, vždyť dneska je ten ples,
jen, kolovrátku, zpívej a nepřestávej znít
o tom, jak ženské chtěly pana prince oženit.
3. Ví, že byl zámek v lese a na tom zámku ples
a o tom plese že se prý mluví ještě dnes,
neb každá tam jít chtěla a za prince se vdát,
no to vám byla mela, až hanba povídat,
jen, kolovrátku, zpívej a řekni to, co víš,
jak všechny chtěly na ten ples a jaký s tím byl kříž.
4. Ta zlámala tři jehly, ta ustříhla si cop,
ta v potu tváře žehlí, ta hlavu má jak snop, ha-ha,
a tu je salón krásy a štoudve voňavky,
ach, na co myslí asi, no na co - na vdavky,
jen, kolovrátku, zpívej a připomeň ten bál,
ať víme, co se dělo pak a jak to bylo dál.
5. A události letí jak namydlený blesk,
jen barvy ať jdou k pleti a bota ať má lesk,
a události pádí a události jdou
a Katku drhnou v kádi a Dorku šněrujou,
jen, kolovrátku, zpívej, co vidíš v těchto zdech,
jak jedna tone v mydlinách a druhá ztrácí dech.
6. Je dobrá každá rada a žádná záruka,
té jedné sukně padá, té druhé paruka,
s tou jednou spadla židle, snad byla z papíru,
a druhá bere vidle, no - na manikýru,
jen, kolovrátku, zpívej, já vím, že je to tak,
být skromný, to je nad zlato i nad šlechtický znak.
7. Teď budme pěkně zticha, dnes bude třetí bál
a princ jen smutně vzdychá a stejně tak pan král,
má prince krásná cizinka ráda či nerada,
o tom se právě koná teď velká porada,
jen, kolovrátku, zpívej a tichem dej se vést,
jak vymyslel pan hofmistr, no - geniální lest.
8. A už to jede a už to chytá dech,
a koho to sem vede pan rádce po schodech,
pročpak je v tváři rudý a zrychlený má tep
a nač ty velké sudy a nač v těch sudech lep,
jen, kolovrátku, zpívej a nic se nedej zmást,
to na Popelku nalíčili tu důmyslnou past.

9. Ach, běda, běda, běda, jak se to mohlo stát,
už po tři dny princ hledá tu, kterou má tak rád,
už prošel širé kraje a prošel každý kout,
tu, jež tak půvabná je, však nelze naleznout,
jen, kolovrátku, zpívej, jsou dívky samý smích,
střeviček jako Popelka však nemá žádná z nich.
10. Znáš dívky jako růže a něžné jako pel,
co svlékly by se z kůže, jen kdyby princ je chtěl,
a leckterou znám krásku, co, zhlouplá bůhví čím,
dá vlastní zdraví v sázku, jen aby hrála prim,
jen, kolovrátku, zpívej a hezky nahlas křič
o tom, jak chudák náš pan princ je láskou celý pryč.
11. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král,
ti tři podle všech známek tam šťastně žijou dál,
jsou tam i s hodným tátou, co Popelku měl rád,
a zámek voní mátou a lillemi sad,
jen, kolovrátku, zpívej a volej do kraje,
že zlo se samo vytrestá a dobro vyhraje.
12. Byl jednou jeden zámek a na tom zámku věž
a na té věži trámek, věř tomu, kdo chceš,
byl na tom zámku zvonec a lano z konopí,
a pohádky je konec, jak každý pochopí,
jen, kolovrátku, zpívej a dovol, abych vstal,
jen, kolovrátku, zpívej, musíme o dům dál ...

64. Povídej (Petr Novák)

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.
3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
tvou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, poví-
dej.
- R:
4.=3.

65. Potkal potkan potkana (Jiří Suchý + Jiří Šlitr)

1. [Potkal potkan potkana pod kamenem, pod kamenem, :]
(E)
[: počkat, pane potkane, počkat, pane potkane,
počkat, pane potkane, ať se vám nic nestane. :]
2. [Pod kamenem potkala kočka kočku, kočka kočku, :]
[: kampak, kočko, spěcháte, kampak, kočko, spěcháte,
kampak, kočko, spěcháte, táži se vás popáté. :]
3. [Ty dvě kočky potkaly pod kamenem dva potkany, :]
[: kočky na ně skočily, kočky na ně skočily,
kočky na ně skočily, zbaštily je za chvíli. :]
4. [Příběhl tam černý pes, kočky zbledly, kočky zbledly, :]
[: snědl kočky k večeři, snědl kočky k večeři,
snědl kočky k večeři a pak usnul pod keři. :]
5. [Tou dobou tam náhodou jeli tudy čtyři páni, :]
k obědu je u nich dnes, k obědu je u nich dnes,
k obědu je u nich dnes knedlík - zelí - černý pes.

66. Píseň proti trudomyslnosti (Zdeněk Svěrák)

Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!
Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

67. Purpura (Jiří Šlitr)

Tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
nikdo si nevšímá, jak život mění se v dým,
snad jenom v podkroví básníci bláhoví pro ni slzy roní,
hrany jí odzvoní rampouchem křišťálovým,
slunce se vynoří, hned však se k pohoří skloní, rychle skloní,
a pak se dostaví dlouhá a pokojná noc,
tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
po ní k nám vklouzlo to tajemné kouzlo vánoc.

68. Včera (???) / Paul McCartney)

1. F E_{mi} A D_{mi} $\frac{D_{mi}}{C}$
 Píšu vám, ještě včera jsem byl blízko vás,
 B^b C F $\frac{C}{E}$
 to byl včerejšek, však čas je čas
 D_{mi} G B^b F
 a já tu sám teď píšu vám.
2. Bohužel, když jsme včera šli tím údolím,
 kdosi ve mně, s kým teď zápolím,
 řek' víc, než měl, ach, bohužel.
- R: E_{mi} A D_{mi} C B^b D_{mi} G_{mi} C^7 F
 Náhlý útěk vás platím draž, čím miň slz mám,
 E_{mi} A D_{mi} C B^b D_{mi} G_{mi} C^7 F
 pár svých hloupých vět chci vzít zpět a píšu vám.
3. Píšu vám, i když po včerejšku jsem si jist,
 že vy nebudete stejně čist, co sám a sám teď píšu vám.
- R:
 4.=3.

69. Pramínek vlasů (Jiří Suchý)

1. D H_{mi} E_{mi} A
 Až měsíc rozlije světlo své po kraji
 D H_{mi} E_{mi} A
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
 D H_{mi} E_{mi} A
 pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 D G^7 D $A^7(-)$
 komu - no přece té, kterou mám rád.
2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdaří,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- R: C D
 O sny mě připraví teprve svítání,
 C D
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 G^7 D
 od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
 B^b7 A^7
 nový den nůžkama odstříhne tebe.
4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
 zbude tu po tobě pramínek vlasů,
 nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času,
 G^7 D G^7 A^7 D
 je totiž neděle a mám dost času.

70. Quadalcanal (Jiří Voldán)

1. A_{mi} E A_{mi} D_{mi} A_{mi} E
 Vlny moře bouří, větry dují, loď unáší v dál,
 A_{mi} E A_{mi} D_{mi} E
 američtí námořníci plují na Quadalcanal,
 A_{mi} E A_{mi} D_{mi} A_{mi}
 harmonika tesknou píseň zpívá do přísuvitu hvězd,
 D_{mi} A_{mi} E A
 a jak píseň zní, mnohý z nich to ví, že se možná nevrátí.
- R: A $C^{\#mi}$ D A
 Krásná Meredith, ty víš, kdo jel se bít,
 E A $F^{\#mi}$ H_{mi} E A E
 kdo plul na křižníku na Quadalcanal,
 A $C^{\#mi}$ D A
 krásná Meredith, až zas budeš snít,
 E A $F^{\#mi}$ H_{mi} E A
 nezapomeň nikdy na Quadalcanal,
 E A D $C^{\#mi}$
 jak tam pod palmami pad' ten, co měl tě tolik rád,
 A $C^{\#mi}$ D A
 krásná Meredith, přijď se pomodlit
 E A $F^{\#mi}$ H_{mi} E A
 za ty, jež nevrátil nám Quadalcanal.
2. V Tichomoří na ostrůvku malém, o kterém ty sníš,
 v háji stinných mlčenlivých palem je prostý jen kříž,
 pod ním mnohý z námořníků leží, sní svůj věčný sen
 když se hvězdy stkví v ticho púlnoční, ve větvích palem píseň
 zní.
- R:

71. Quantanamo (???)

1. A E^7
 Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
 A
 vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
 E^7
 blyští se bodáky, hlavně a tankové pásy,
 A
 víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
- R: A E^7 A
 Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo,
 E^7 A
 Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo!
2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
 vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
 bodáky, tanky a vojáci Spojených států
 víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
- R:
 3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
 na polích zraje třítina a schne sláma,
 moře se valí a příboj se tříští o skály,
 harmonika zpívá písničku Quantanama.
- R:

72. Řeka hučí (Pedro Mucha)

1. $G \ C \ G \ D^7 \ G$
 $C \ G \ A^7 \ D^7$
 Řeka hučí v klínu rozervaných skal,
 $Ami \ D^7 \ G \ Emi \ A^7 \ D^7$
 vítr skučí, jak by se všemu jen smál,
 $G \ C \ G \ A^7 \ D^7$
 peřej kánoí zmitá, v dívce dlouho již skrytá
 mizí tíseň, když slyší jeho píseň:

R: $G \ C \ D^7$
 Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
 G
 snad se tvé srdéčko té dálky nebojí,
 D^7

tam v zátočině je naše chajda malá,
 $C \ G \ C \ G \ A^7 \ D^7$
 skrytá před světem, jak sis přála,
 $G \ C \ D^7$
 pohádku lesů přenesu do tvých očí
 G

a svět se s námi v té samotě zatočí,
 $D^7 \ G^7 \ C \ G$

[: řeka nám píseň bude hrát,

$D^7 \ G$
 že tebe, děvčátko, stále mám rád. :]

2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
 proud jen šeptal, když před svou chatou stáli,
 šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
 pak jí zpíval píseň, kterou rád mívál:

R:

73. Růže kvetou dál (Golden Kids / Gilbert Bécaud)

1. $G \ C \ G$
 $C \ G \ F \ D$
 Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
 $G \ C \ G$
 smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
 $C \ G \ F \ D$
 ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
 škodiš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

R: $Ami \ D \ Hmi \ E^7$
 [: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
 $Ami \ D \ G$
 podívej, kvete růže, ta tvá. :]

2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
 nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
 kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
 v téhle chvíli právě tobě povídám.

R:

3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
 počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
 slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
 volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.

R:

74. Řekni, kde ty kytky jsou (Jiřina Fikejzová / Pete Seeger)

1. $C \ Ami \ F \ G$
 $C \ Ami \ Dmi \ G$
 Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 $C \ Ami \ D^7 \ G$
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
 $F \ C \ Dmi \ G \ C$
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5.=1.

75. Ruty-šuty (???)

1. A
 Když projížděl jsem starým Coloradem,
 $E \ E^7$
 tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,
 $A \ A^7 \ D \ Dmi$
 [: jel jsem podle hlasu a, k mému úzasu,
 $E \ E^7 \ A$
 ležel tam muž k zemi skolený. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 $E \ E^7$

ruty-šuty, Arizona má,
 $A \ A^7 \ D \ Dmi$
 jel jsem podle hlasu a, k mému úzasu,
 $E \ E^7 \ A$
 ležel tam muž k zemi skolený.

2. Sklonil jsem se k jeho obličejí,
 poznal jsem v něm svého dvojníka,
 [: jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,

ruty-šuty, Arizona má,
 jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká. :]

3. Pravil ke mně hlasem zmírajícím:
 „Příteli můj, padre jediný,
 [: byla to na mě léčka, já to nevěděl,
 a jako starej vůl jsem naletěl. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,

ruty-šuty, Arizona má,
 byla to na mě léčka, já to nevěděl,
 a jako starej vůl jsem naletěl.

4. Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
 musíš umět jezdit, bít se, pít,
 [: musíš umět střílet, ženy milovat,
 potom můžeš Arizonu znát. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,

ruty-šuty, Arizona má,
 [: musíš umět střílet, ženy milovat,
 potom můžeš Arizonu znát. :]

76. Rodné údolí (Tornádo)

1. $\begin{matrix} G & & C \\ \text{Cesta má přede mnou v dáli mizí,} \\ G & & D \\ \text{každý krok v srdci mém zabolí,} \\ G & & C \\ \text{zakrátko bude mi všechno cizí,} \\ G & D & G \\ \text{nespatřím své rodné údolí.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} G & & C \\ \text{Já volám: nashledanou, nashledanou,} \\ G & & D & G \\ \text{nashledanou, rodné údolí,} \\ & & C \\ \text{já volám: nashledanou, nashledanou,} \\ G & & D & G \\ \text{při vzpomínce srdce zabolí.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Oči mé nevidí, jak se stmívá,} \\ \text{nevidí, co jsem měl tolik rád,} \\ \text{jediné, co mi teď ještě zbývá:} \\ \text{rodnému údolí sbohem dát.} \end{matrix}$
- R:**
3. $\begin{matrix} \text{Proč se den za každou nocí vrací,} \\ \text{proč se čas na chvíli nezastaví,} \\ \text{nemusel bych ti své sbohem dáti,} \\ \text{kdyby dnešní den navěky byl.} \end{matrix}$
- R:**

77. Sametová (Žlutý pes)

1. $\begin{matrix} G & & C & G & C \\ \text{Vzpomínám, když tehdy před léty začaly lítat rakety,} \\ G & & C & D \\ \text{zdál se to bejt docela dobrej nápad,} \\ G & & C & G & C \\ \text{saxofony hrály unyle, frčely švédský košile} \\ G & & Emi & C & D \\ \text{a někdo se moh' docela dobře flákat.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Když tam stál rohatej u školy a my neměli podepsaný úkoly,} \\ \text{už tenkrát rozhazoval svoje sítě,} \\ \text{poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru} \\ \text{a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} G & & D & Emi & C \\ \text{Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že jsi jiná,} \\ G & & D & C & D & G \\ \text{taková malá pilná včela, taková celá sametová.} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,} \\ \text{kytičky a úsmevy sekretářok,} \\ \text{sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,} \\ \text{ale to nevadí, já mám taky nárok.} \end{matrix}$
4. $\begin{matrix} \text{Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,} \\ \text{hlavu plnou Londýna nad Temží,} \\ \text{a starej dobrej satanaš hraje u nás v hospodě mariáš} \\ \text{a pazoura se mu trumfama jenom hemží.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} \text{Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,} \\ \text{ty jsi, holka, tehdy byla taková celá sametová.} \end{matrix}$
5. $\begin{matrix} \text{A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,} \\ \text{kopyta měl jako z Arizony,} \\ \text{přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel} \\ \text{a po něm tu zbyly samý volný zóny.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} \text{[: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,} \\ \text{byla to taková krásná cela a byla celá (sametová) ... :]} \end{matrix}$

78. Sedm dostavníků (Waldemar Matuška)

1. $\begin{matrix} Emi & & D \\ \text{Plání se blíží sedm dostavníků,} \\ Emi & & D \\ \text{stačí jen mávnout, a jeden zastaví,} \\ Emi & C & D & Emi \\ \text{sveze tě dál za pár slov a díků} \\ C & D & Emi & D & Emi & D & Emi \\ \text{ten kočí, co má modrý oči laskavý.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} Emi & D & Emi \\ \text{Heja heja hou, dlouhá bude cesta,} \\ D & Emi \\ \text{dlouhá jako píseň, co mě napadá,} \\ D & Emi \\ \text{heja heja hou, sám když někdy stojím,} \\ C & D & Emi \\ \text{sám proti slunci, který právě zapadá.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Vím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,} \\ \text{neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,} \\ \text{vyprahlá tráva už velký deště vítá,} \\ \text{ty deště, co i moje stopy zahladí.} \end{matrix}$
- R:**

79. Shane (Country beat Jiřího Brabce)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & G & & \text{Ami} \\ \text{Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,} \\ G & & F & & E \\ \text{jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,} \\ F & & G & & F & & E \\ \text{ten stařík s tváří vrásčitou jak dubovej kmen} \\ \text{Ami} & & G & & \text{Ami} \\ \text{vyprávěl pověst letitou o střelci jménem Shane.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} G & \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{Byl to Shane, byl to Shane.} \end{matrix}$

2. Je v kraji klid, však bejval čas, kdy Reed tu s bandou vlád', všem při tom jménu běhal mráz a nikdo nemoh' spát, Reed zabíjel a všechno bral, všechno včetně žen, a strašlivě se začal smát, když slyšel jméno Shane.

R:

3. Shane, to je zlý svědomí lumpů jako Reed, i když je člověk jako my, tak líp se umí bít, a pak nám pastor vyjevil, že měl dnes živej sen, a den nato se objevil střelec jménem Shane.

R:

4. Měl tváře prachem šedivý a oči jako len, měl divný jméno mazlivý, on jmenoval se Shane, my všichni na něj koukali, co se bude dít, pak jména svý jsme říkali, a on dal koni pít.

R:

5. Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám, a unavený na zem pad' k žlutejm diviznám, a pak se zdvih', řek': „Už jsem fit,“ jen trochu přitom zív', a řek' nám, že jde vyčistit ten Augiášův chlív.

R:

6. A v saloonu tou dobou Reed se svojí bandou byl, ten Reed by jistě přestal pít, kdyby vytušil, že dostane ho pistolník s očima jako len, štíhlejší jako řeholník, muž toho jména Shane.

R:

7. Shane bouchačku si spustil níž, než do saloonu vlez', a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes, a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran, a tím, že rány zazněly, zhas' celej Reedův klan.

R:

8. Shane vyšel ven, měl pevnej krok a řek': „Je hotovo,“ však rudá krev mu barví bok, on měl v něm olovo, pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej cejn, a v saloonu byl mrtvej klid, on jmenoval se Shane.

R:

9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad, i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát, my dali jsme si po loku, stařík spí už svůj sen, jen já mám jizvu na boku a můj jméno je Shane.

R:

R:

80. Snad jsem to zavinil já (Olympic)

1. $\begin{matrix} C^\#mi & E & F^\# & F^\#mi & G^\# \\ \text{Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,} \\ C^\#mi & E & F^\# & F^\#mi \\ \text{nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.} \\ E & D^\# & D & C^\#mi & E & D^\# & D & C^\#mi \end{matrix}$

R: Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní, $\begin{matrix} F^\#mi & H & E & G^\# \end{matrix}$ snad jsem to zavinil já.

2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou tou tmou obarvenou na černou, smutnou touhou.

R:

81. Sklípek (Yvonne Přenosilová)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} \\ \text{Půjdem spolu do sklípku,} \\ E & \text{Ami} \\ \text{sedneme si v koutku, kde je stín, vlídný stín,} \\ \text{dáme si pár polibků} \\ E & \text{Ami} \\ \text{vedle soudků plných dobrých vín, dobrých vín,} \\ C & G & E \\ \text{rudou lásku budem spolu pít,} \\ \text{Ami} & F & E \\ \text{vinný sklep ti zrychlí tep a zas mě budeš chtít,} \\ \text{Ami} \\ \text{já jsem slabá na tvůj chlad,} \\ E & \text{Ami} \\ \text{tak tě musí víno rozehrát, rozehrát, na na na ...} \end{matrix}$

82. Školička (???)

1. $\begin{matrix} G & Emi \\ \text{Když jsem byl ještě malej kluk} \\ \text{Ami} & D \\ \text{a ona malá holčička,} \\ G & Emi \\ \text{chodili jsme spolu do školičky} \\ \text{Ami} & D \\ \text{a psali jsme si psaníčka.} \\ G & Emi & \text{Ami} & D \\ \text{Já měl ji rád, její polibky, její žal,} \\ G & Emi & \text{Ami} & D & G \\ \text{já měl ji rád, tak strašně moc rád.} \end{matrix}$
2. V lavici jsme spolu seděli a pod ní se tajně drželi, ze školy jsme spolu chodili a po městě se vodili.
- R:
3. Pak uplynulo osmnáct let a já na vojnu musel jít, a jiní, co doma zůstali, mi mou milou přebrali.
- R:
4. Za týden nato přišlo mi psaní a v něm svatební oznámení, že moje milá-přemilá před týdnem se vdávala.
- R:
5. Ještě ten den rozneslo se, že si voják život vzal, že nepoznal, co je láska, a teď bolestí umírá.
- R: On měl ji rád, její polibky, její žal, on měl ji rád, tak strašně moc rád ...

83. Stůj, klidně stůj (Pavel Bobek)

1. C F C
Říkávali: „To je on, ten, co se stále bojí,
 G
to snad ani není chlap, když neumí se prát,“
 C F C
jeho jméno zapoměli, a kdo chtěl hodit blátem,
 G C
ten klidně blátem házel, ostatní se mohli smát.
2. Nejspíš nikdo nevěděl, co mu jeho táta řekl,
od té doby uběhla už hezká řádka dní,
můj soused o tom povídal, že slyšel, dřív než smekl,
co na srdce mu kladl ve své chvíli poslední.

R: $C(D, E)$ $F(G, A)$ $C(D, E)$
„Stůj, klidně stůj a drž se zpátky, chlapče můj,
 $G(A, H)$
od maléru drž se raději dál,
 $C(D, E)$ $F(G, A)$ $C(D, E)$
ruku na to dej, špatný příklad ve mně měj,
 $G(A, H)$
já na siláka rád si často hrál,
 $C(D, E)$
teď vidíš sám, za co můj život stál.“

3. D G D
Pak přešla léta a pravá láska do cesty mu vešla,
 A
byla krásná jako sen, a kdekdo záviděl,
 D G D
když jednou byla sama, na návštěvu přišlo
 A D
pár nezvaných hostí, každý dělal to, co chtěl.
4. Když pak vstoupil do dveří a uslyšel, jak pláče,
pochopil, že stane se jen to, co udělá,
kouk' na obrázek táty a chvíli se mu zdálo,
že znovu slyší, jako kdysi, ta slova vzdálená.

R:

5. E A E
Když po stopách těch výtečníků šel rozvážným krokem,
 H
prázdnou v duši měl a v očích divný chlad,
 E A E
jen malou chvíli volali: „To je ten, co se bojí,“
 H E
pak v tichu náhle byl by slyšet špendlík, kdyby spad'.

6. Jen malá muška na zdi snad podívat se směla
na spousty boulí, podlitin a různých jiných ran,
když odcházel, tak oslovil ta sténající těla:
„Jó, každý totiž uléhá, jak ustele si sám.“

Rec: A pro sebe si řekl:

R: Já celý život svůj se držel zpátky, táto můj,
vždyť vím, že to sis vždycky nejvíc přál,
však nemá smyslu víc rázně nastavovat líc,
když chlapem zkrátka člověk už se stal,
tak přijde někdy čas, aby se pral.

*: E A E
Říkávali: „To je on, ten, co se stále bojí ...“

84. Sbohem, lásko (Waldemar Matuška / Hughes Aufray)

1. C F G C F G
Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,
 C A D^7 G^7
zeleným údolím jsem si ji ved',
 C C^7 F F m
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
 C G^7 C F C
když na řasách slzu má velkou jako hrách.

R: C^7 F D m E A m
Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
 D G^7 C C^7
žádněj pláč už nespraví ty má nohy toulavý,
 F D E A
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
 D G^7 C F C
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R:

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá
z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou
spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal
jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já
prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu,
fakt.

R:

85. Slib mi dej (??? / Paul McCartney)

1. F E A D $\frac{Dmi}{C}$
Slib mi dej, že mě budeš zase ráda mít,
 B^b C F $\frac{C}{E}$
mám v srdci žár, chci jistý být,
 D G B^b F
že mýlím se, jen slib mi dej.

2. Nevím, možná, že mě nechceš znát už víc,
moje slzy brání více říct,
jen slib mi dej, víc nemusíš.

R: E A D C B^b D G m C^7 F
Přízeň tvou už snad jiný získal, co já vím,
 E A D C B^b D G m C^7 F
snad ten, včera já jsem tě v dáli viděl s ním.

3. Slib mi dej, možná, že se mýlím, kéž by jen,
možná, že to byl jen prázdný sen,
rád uvěřím, jen slib mi dej.

R:

4.=3.

86. Strojvůdce Příhoda (Jan Werich)

- G*
1. Hej, strojvůdci a železničáři,
A D
hej, ajznbnoááci, výhybkáři,
G
vyslechněte si tu hroznou nehodu,
D G
která potkala strojvůdce Příhodu.
2. Frantově ženě se srdce zachvělo,
když jí dával dvě hubičky na čelo,
když si bral fajfku a bandasku s kávou,
když vyjel s lokomotivou za slávou.
- R:** Příhoda vzal bandasku s kávou,
Příhoda - slavný strojvůdce,
Příhoda vzal bandasku s kávou,
se svou mašinou se rozjel za slávou.
3. Franta Příhoda byl strojvůdce jistý,
na lokomotivě znal všechny písky,
znal z paměti zatačky a tunely,
pod mašinou mu koleje duněly.
4. Několik neděl už jak z konve lilo,
to bylo Frantovi velmi nemilo,
pražce hnily a pod šterkem trať měkla,
to byl dlužen Příhodovi čert z pekla.
- R:** Příhoda byl strojvůdce jistý,
Příhoda, ten znal tunely,
Příhoda byl strojvůdce jistý,
pod mašinou mu koleje duněly.
5. Na Příhodu zlé počasí neplatí,
žene si to stovvacítkou po trati,
pasažéři volaj': „Pane strojvůdce,
zabrzďte, vždyť jedete moc prudce!“
6. Konduktéři klejí a děti pláčí,
Příhoda u stroje klidně opáčí:
„Ať si zlomíme či nezlomíme vaz,
vagón s poštou musí vždycky dojet včas!“
- R:** Příhoda, ten klidně opáčí,
Příhoda: „Zlomíme si vaz!“,
Příhoda, ten klidně opáčí:
„Vagón s poštou musí vždycky dojet včas!“
7. A to už se do zatačky řítí vlak,
topičovi hrůzou až přechází zrak,
jak tak kouká z budky, vidí na dálku
v protisměru přijížděti lokálku.
8. „Zachraň se, Příhodo,“ volá, skáče ven,
stále ještě doufá, že je to zlý sen,
Příhoda však, ten dokud je naživu,
neopustí svoji lokomotivu.
- R:** Příhoda, ten klidně opáčí,
Příhoda, dokud naživu,
Příhoda, ten klidně opáčí:
„Neopustím svoji lokomotivu!“
9. Můžete si jistě všichni představit,
že se vlak jenom tak nedá zastavit,
že když se srazej' dvě lokomotivy,
jeden strojvůdce nezůstane živý.

10. Příhodová právě vařila kávu,
když dostala o katastrofě zprávu,
že jí železnice muže zabila,
zaplakala hořce, kávu dopila.
- R:** Příhoda odpočívá v Pánu,
Příhoda, co znal tunely,
Příhoda zemřel klidně k ránu
a, když skonál, kolejnice duněly.
11. Hlas lásky a matky Přírody
nedal spát vdově Franty Příhody,
na světě ji netěšilo vůbec nic,
až se vdala za muže od železnic.
- R:** Příroda, ta se umí ozvat,
Příroda a její hlas,
Příroda, ta se umí ozvat,
těžko jí odolati, když přijde čas.

87. Statistika (Zdeněk Svěrák)

- D*
1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.
- G A D Hmi*
- R:** [: Statistika nuda je, má však cenné údaje,
G A G D
neklesejte na myslí, ona nám to vyčíslí. :]
2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.
- R:**
3. Tak vyřídte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.
- R:**

88. Štěně (Jan Werich & Jiří Voskovec)

- C F C*
1. Narodilo se štěně, lidí se nebálo,
F C F
[: se svým stínem na stěně to štěně
C G C
celej den si hrálo. :]
2. A když povyroستlo víc, protáhlo si nohy,
[: rozběhlo se do ulic, do vesnic
očuchávat rohy. :]
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocáskem vrtí.
[: uviděl to jeho pán - grobián,
rozzlobil se k smrti. :]
4. Aby pes znal celou ves, to jsou náky mravy,
[: takový všetečný pes na řetěz,
to mu mravy spraví. :]
5. A tak na řetěze rost', až z něj vyrost' hafan,
[: jednou mu pán dával kost pro radost
a byl zle porafán. :]
6. Jak to, že ten pes kouše, sám sebe se tázal,
[: dřív neublížil mouše, proč kouše,
když jsem ho uvázal? :]
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
[: celý svět to ví už dnes, že řetěz
mravy nenapraví. :]

89. Slzy tvý mámy (Olympic)

1. $\begin{array}{cc} \text{Ami} & \text{Dmi} \\ \text{Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,} \\ \text{G} & \text{C} \\ \text{na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,} \\ \text{Ami} & \text{A}^7 & \text{Dmi} \\ \text{z cigaret je modrej dým, hraje magneták,} \\ & \text{Ami} & \text{G} & \text{Ami G} & \text{Ami G} \\ \text{holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.} \end{array}$

2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes už možná nevíš sám, proč tě tenkrát páčil svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [: trochu trás'. :]

R: $\begin{array}{cc} \text{A} & \text{G} \\ \text{Když tě našel noční hlídač,} \\ \text{F} & \text{C} \\ \text{byl by to jen příběh bláznivýho kluka,} \\ \text{F} & \text{C} \\ \text{nebejt nože ve tvejh dětskejh rukách,} \\ \text{F} & \text{C} & \text{Emi} & \text{Ami E}^7 \\ \text{nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč.} \end{array}$

*: $\begin{array}{cc} \text{Ami} & \text{G} & \text{Emi} & \text{Ami} \\ \text{Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,} \\ \text{F} & \text{G} & \text{C} \\ \text{kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} \\ \text{nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,} \\ \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený} \\ \text{Ami} \\ \text{ty oči pláčou dál.} \end{array}$

3. Když jsi vyšel ven ze žalárních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
pochvejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo usklíb' jen, že jsi [: křivě šláp'. :]

R: I když byl někdo k tobě krutej,
proč jsi znovu začal mezi svejma,
tvůj pocit křivdy se pak těžko smejevá,
když hledáš vinu vždycky jenom v druhejh.

*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
vrať jí ty touhy zborcený, ať pro léta ztracený
nemusí plakat dál ...

90. Severní vítr (Jaroslav Uhlíř)

1. $\begin{array}{cc} \text{C} & \text{Ami} \\ \text{Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,} \\ \text{F} & \text{C} \\ \text{jsem chudý, jsem sláb a nemocen} \\ & \text{Ami} \\ \text{a hlava mně pálí, tam v modravé dáli} \\ \text{F} & \text{G}^7 & \text{C} \\ \text{se leskne a třpytí můj sen.} \end{array}$

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: $\begin{array}{ccccccc} \text{C} & \text{C}^7 & \text{F} & \text{C} & & & \text{G}^7 \\ \text{Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,} \\ \text{C} & \text{C}^7 & \text{F} & \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} \\ \text{k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.} \end{array}$

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrnek
a nad hrobem polární zář.

R:

91. Snídaně v trávě (Michal Tučný)

1. $\begin{array}{cc} \text{G} & \text{Emi C} & \text{D} \\ \text{Já nejsem zdejší, jen projíždím,} \\ \text{G} & \text{Emi C} & \text{D} \\ \text{jsou movitější, já ti nabízím:} \end{array}$

R: $\begin{array}{cc} \text{G} & \text{D} \\ \text{Snídani v trávě, teď právě prostřenou,} \\ \text{G} \\ \text{loukou ráno vzbuzenou, napůl v snách} \\ \text{C} & \text{G} \\ \text{hledám teď po kapsách, čím zaplatím} \\ \text{D} & \text{G} \\ \text{dřív, než se vytratím, snídani v trávě.} \end{array}$

2. Dál podle pražců, tam je můj cíl,
dám na každěj nápís, že jsem tu žil.

R:

*: $\begin{array}{cc} \text{C} & \text{G} \\ \text{Kdybych měl plátno a zlatý rám,} \\ \text{C} & \text{H} \\ \text{tak se do malování dám.} \end{array}$

3. Jsou povolanejší, jak jsem si všim',
já nejsem zdejší, tak jenom sním.

R:

92. Slavíci z Madridu (Waldemar Matuška)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & E & & \text{Ami} \\ \text{Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,} \\ & & E & & \text{Ami} \\ \text{horko a sváteční šaty, vřava a zpcený tváře,} \\ & & E & & \text{Ami} \\ \text{vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,} \\ & & E & & \text{Ami} \\ \text{kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Dmi} & & \text{Ami} \\ \text{Žízeň je veliká, život mi utíká,} \\ & & E & & \text{Ami} \\ \text{nechte mě příjemně snít,} \\ & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \\ \text{ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,} \\ & & E & & \text{Ami} \\ \text{zpívat si s nima a pít.} \end{matrix}$
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
- R:
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

93. Tereza (Jiří Suchý)

1. $\begin{matrix} F & \text{Dmi} & G\text{mi} & C & & F & A^7 & B^b & F\text{dim} \\ \text{Tereza, jedině Tereza měla by slyšet píseň mou,} \\ & & F & & F^{5\#} & \text{Dmi} & F^{5\#} \\ \text{ostatní prominou, nestojím o jinou,} \\ & & F & & H\text{dim} & B^b & C^7 \\ \text{jen pro tu jedinou chci tady píseň zpívat.} \end{matrix}$
2. Tereza, jedině Tereza je toho pravou příčinou,
že tady statečně, hrdě a zbytečně
 $\begin{matrix} F & C^7 & F \\ \text{do větru zpívám píseň svou.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} C & & F & & D^7 & & G\text{mi} \\ \text{Možná, za rok, za dva že pozná, kdo měl její úsměvy rád,} \\ & & G^7 & & F^6 \\ \text{láska že je sladká a hrozná,} \\ & & G^9 & & C^{\#7} & & C^7 \\ \text{když se dostaví nečekaně a jednostranně.} \end{matrix}$
3. Terezo, přečti si, Terezo, otázku, kterou v očích mám,
s nápisem tiskacím k tobě se obracím
a ty víš předem, nač se ptám.

94. To vadí (??? / John Lennon, Paul McCartney)

1. $\begin{matrix} G & & D \\ \text{Nejlíp se máš, dokud ležíš v kočárku,} \\ & & G \\ \text{to se život nejvíc usmívá,} \\ & & C \\ \text{později holka s mašli sní ti polárku} \\ & & G & & D & & G \\ \text{a začneš chápat, jak to v světě chodívá.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} G & & H\text{mi} & E\text{mi} & G & & D & G \\ \text{To vadí, to vadí, že ta láska ráda nohy podráží,} \\ & & H\text{mi} & E\text{mi} & G & & D & G \\ \text{to vadí, to vadí, že ta láska tíží víc než závaží.} \end{matrix}$
2. V parku ti pak bere věci na hraní,
všichni se tý holky zastanou,
když ji zbiješ, musíš dělat pokání,
a začneš chápat věčnou pravdu nepsanou.
- R:
- *: $\begin{matrix} C & & G \\ \text{Tý marně čekáš potají svůj den,} \\ & & C & & G & & D \\ \text{čeká tě osud lokajů, ta věčná služba jedný z žen.} \end{matrix}$
3. Pak ta holka jednou mašli vymění
za paruku v barvě havraní
a ty z toho jako socha zkameníš
a začneš chápat, že to láskou zavání.
- R:
4. Začneš toužit po svým modrým kočárku,
když ti holka s jiným uniká,
zkusíš hledat štěstí v plném pohárku
a začneš chápat, že se marně neříká.

R:

95. To všechno vodnes' čas (Waldemar Matuška)

1. $\begin{matrix} C \\ \text{Když jsem byl chlapec malý, tak se mě vždycky ptali,} \\ & & F \\ \text{zdali bych chtěl pásat stáda krav,} \\ \text{pročpak se mě ptali, když nakonec mě dali} \\ & & D^7 & & G \\ \text{na loď starou a řekli mi: plav!} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} C & & F & & C & & F \\ \text{To všechno vodnes' čas, to všechno vodnes' čas} \\ & & G \\ \text{a hlavu za to dám, že nevrátí se nikdy k nám to,} \\ & & C & & F & & C \\ \text{co všechno vodnes' čas.} \end{matrix}$
2. Na vezdejší pouti bylo jest mi plouti
tam, kde v moře vtéká řeky proud,
jel jsem proti proudu, když zřel jsem rodnou hroudu,
pohnutím jsem nemož' z ní se hnout.
- R:
3. Za nejbližším rohem dal jsem lodi „sbohem“,
krásnou holku z ranče jsem si vzal,
a tak v žití shoě já dočkal jsem se koně,
všichni tři tu šťastně žijem dál.

R:

96. Vojenské boty (???) / Bulat Okudžava)

- $\begin{matrix} E_{mi} & H^7 & E_{mi} \\ Slyšíte & vojenských & bot & dupání, \\ E & A_{mi} \\ i & ptáci & poblázněně & létají, \\ E_{mi} \\ žena & si & rukou & oči & zaclání, \\ H^7 & E_{mi} & H^7 \\ kam & hledí, & víte, & rozumíte & jí? \end{matrix}$
- A slyšíte, jak venku buben hřmí,
teď k loučení se nedostává slov,
za eskadronou mlha už se tmí,
vše minulé nám náhle zjasnělo.
- Kde, vojáku, však vaše kuráž je,
když vrátíte se potom domů zpět,
snad ženy nám ji kradou potají,
jak ptáčka na prsou ji chovají.
- Kde ale ženy jsou, snad nemáš strach,
když chystáme se překročit svůj práh,
možná, že naproti nám poběží,
však dům je cítit dávno krádeží.
- Minulost, samá lež, co zbylo z ní,
jen budoucnost je naše naděje,
v polích však tloustne hejno havraní,
nám válka v patách stále ještě zní.
- V ulicích znovu duní dupání,
zas ptáci svoje křídla rozpjali,
[: žena si rukou oči zaclání,
na naše záda hledí do dále. :]

97. Večerníček (???)

- $\begin{matrix} C \\ Dříve, & než & nám & klesnou & víčka & těsně & před & spaním, \\ uvidíme & Večerníčka, & jak & se & uklání, \\ F & C & F & C \\ pokud & vám & není & moc, & dobrý & večer, & dobrou & noc, \\ G & C \\ zamává & čepičkou, \\ F & C & F & C \\ z & kouzelných & hromádek & hází & lístky & pohádek \\ G & C \\ maličkou & ručičkou. \end{matrix}$
- Nežli Brouček složí krovky, než by řekl „smím?“,
z televizní obracovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.
- Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
- Méďa Běďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najíždou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

5.=1.

98. Všichni jsou už v Mexiku (Michal Tučný / G. D. Brown)

- $\begin{matrix} D \\ Kde & jen & jsou & a & kde & jsem & já, \\ A \\ proč & všechno & končí, & co & začíná, \\ H_{mi} & E^7 \\ smůla & se & na & mě & lepší & ze & zvyku \\ A & A^7 \\ a & všichni & jsou & už & v & Mexiku. \end{matrix}$
- R: Všichni jsou už v Mexiku,
A
Buenos Dias, já taky jdu,
H_{mi} E⁷
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
A A⁷
co se hraje v Mexiku.
- Kde je můj kůň, co mě mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
- Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát
s pihou na svém krásným nosíku,
už se asi nosí někde v Mexiku.

R:

- Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštekal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.
- Kde je ten náš slavný gang,
postrach saloonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
- R:
- Kam šel barman, teď tu stál,
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
- Kde je ten chlápek, co tu spal,
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.

R:

99. Vlajka (Jenda Korda)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & E^7 \\ \text{Vše tone v snách a život kolem ztich',} \\ \text{Ami} \\ \text{jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,} \\ A^7 & & Dmi \\ \text{tam srdce všem jen spokojeně zabuší,} \\ \text{Ami} & & E^7 & \text{Ami} \\ \text{z písniček známých vše jistě vytuší.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} A & D & E^7 & & A \\ \text{Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,} \\ C^\# & & D & & \\ \text{hned se s mráčky snoubí,} \\ A & & E^7 & & \\ \text{vlád bude zas, až mládí čas} \\ A & E^7 & & & \\ \text{opustí nás.} \end{matrix}$
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

R:

101. Veď mě dál, cesto má (Pavel Bobek / John Denver, Danoff, Niverty)

1. $\begin{matrix} G & & Emi \\ \text{Někde v dálce cesty končí,} \\ D & & C & G \\ \text{každá prý však cíl svůj skrývá,} \\ & & Emi \\ \text{někde v dálce každá má svůj cíl,} \\ D & & C & G \\ \text{ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} G & D & Emi & C \\ \text{Veď mě dál, cesto má, veď mě dál, vždyť i já} \\ G & & D & C & G \\ \text{tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.} \end{matrix}$
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
- R:**
- *** $\begin{matrix} Emi & D & G \\ \text{Pak na patník poslední napíšu křídou} \\ C & G & D \\ \text{jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,} \\ Emi & & F \\ \text{písně své, co mi v kapsách zbydou,} \\ C & G & D & D^7 \\ \text{dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.} \end{matrix}$
- R:** + [: veď mě dál, cesto má ... :]

102. Včera neděle byla (Jiří Suchý + Jiří Šlitr)

1. $\begin{matrix} C & & G^7 \\ \text{Včera neděle byla, včera byl hezký čas,} \\ & & C \\ \text{včera neděle byla, za týden bude zas.} \end{matrix}$
2. Nikdy bych nevěřila, že se to může stát,
včera neděle byla, řekl, že mě má rád.
- R:** $\begin{matrix} C & C^7 & F & C \\ \text{Poslal mi úsměv letmý, tolik neschopný byl,} \\ & & G^7 & C \\ \text{počkal si, až se setmí, a pak mě políbil,} \\ C^7 & & F & C \\ \text{láska celý svět změní, všechno je jinačí,} \\ & & G^7 & C \\ \text{zima studená není, tvrdá mez netlačí.} \end{matrix}$

3.=1.

103. Vesnická romance (Jiří Suchý + Jiří Šlitr)

1. $\begin{matrix} C & & G^7 & & C \\ \text{Když přšelo, jen se lilo, a tele doma nebylo,} \\ G^7 & C & F & F^\# & \text{dim } C & G^7 & C \\ \text{jela Anička na kole hledati tele na pole.} \end{matrix}$
2. Na poli tele nebylo a přšelo, jen se lilo,
na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.
3. A za ruce se držíce došli spolu do vesnice,
slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.
4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.
5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
že za pecí je tepleji než ve švestkové aleji.

100. V Lincolnu loňského roku (Jan Rychlík, Vlastimil Hála)

1. $\begin{matrix} G & & C & Cmi & G & Emi & Ami & D^7 \\ \text{V Lincolnu loňského roku Jim Stapleton farao hrál,} \\ G & & C & Cmi & G & Emi & Ami & D^7 \\ \text{že přítom se kapánek serval, tak šerif mu náramky dal,} \\ G & & C & Cmi & G & Emi & Ami & D^7 \\ \text{do Santa Fe když ho vezl, Jim řekl: „Tak nebo tak,} \\ G & & C & Cmi & G & D^7 & G \\ \text{já na tuty vezmu ti roha a budu zas volnej jak pták,“} \\ \text{la la la ...} \end{matrix}$
2. Ten večer jsme v Johnyho baru srkali černý kafe
a říkali jsme si, jak asi se má Jim v Santa Fe,
najednou náramná rána rozbila lucernu a
v tu ránu v celičkém baru nastala egyptská tma,
au ...
3. Na prahu postava stála, a že se hned ochladil vzduch,
to bylo hned každému jasný, že je to nějaký duch,
a v Santa Fe zrovna v ten moment, říkám jen, co vo tom
vím,
z basy když voknem bral roha, to nakoupil nebohej Jim,
tý dý dý ... au ...

104. Whisky, to je moje gusto (Jan Rychlík, Vlastimil Hála) 106. Život je jen náhoda (V+W+J)

R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pustou,
 kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
 když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
 život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
 jen když je co pít.

*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
 tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
 kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
 a proto všichni můžem společně zazpívat:

R:

Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
 že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda,
 proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
 mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,
 zdání klame, mimoto každý sen,
 který v noci míváme, zažene příští den.
 Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahore,
 život plyne jak voda a smrt je jako moře,
 každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
 kdo v životě miluje, ať neztrácí naději,
 až uvidíš v životě zákraky, které jenom láska umí,
 zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
 že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
 láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

105. Želva (Olympic)

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
 velmi radno je plavat na dno za ní,
 potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
 nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
 želví nervy od želvy schovám stranou,
 jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
 víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
 ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
 ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
 jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
 má se nebát želez a spousty vodní.

R:

107. Zuzana (???)

1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
 a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.

R: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád
 přicházím z té velké dálky k vám, na banjo budu hrát.

2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
 jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.

R:

3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
 zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.

R:

4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
 vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, láska má.

R:

108. Záhadná zem (???)

- Ami
1. Až na březích Gangy uvidíte květy v barvě karmínu,
E Ami E
možná přitom uslyšíte zpěvy starejch brahmínů,
Ami
až zavoní lesem mangovnický, v pralese to zavíří,
E
pak si sednem na hřebíky, jak to dělaj' fakíři.
Ami A⁷ Dmi
R: Záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E Ami E Ami
samý písek, pouště bezedný klín,
A⁷ Dmi
tmou tygr mihne se, kdo má nohy, vyhne se,
E Ami
nikdo nemá tygra za krkem rád,
Dmi Ami
z tisíce a jedné noci vrhá temný stín
Dmi E
Alibaba, jeho teta a syn Mura-džina, chacha,
Ami A⁷ Dmi
záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E Ami E Ami
samý písek, pouště bezedný klín,
2. Slonovi to činí velkou radost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své dámě zadost, pralesem to roztroubí,
opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
nevím ale, co tam hady láká, kde tam najdou hadici.
R:
3. Jeden fakír tam dostal kašel, dal se zahrabat do písku,
zdali se vyléčil nebo zašel, neví nikdo nablízku,
příbuzní si tu práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli, kam ho zahrabali, dodneška ho nenašli.
R:

109. Ženy, ženy (M. Šebek - Red)

- C G C
1. Když je chlap moc dlouho sám, tak začne jančit,
G C
opustí svůj rodnej kraj, nechce se vrátit,
Dmi C Dmi
[: a na tu chvíli potají všechny ženy čekají,
C Dmi G C
to jsou ženy, ženy, jó, ženy. :]
2. Kdo je zná, ať potvrdí moje slova,
že ho chytne za vosrdí zas a znova,
[: slovo vlidný, očí zář, ladnej pohyb, hezká tvář,
to jsou ženy, ženy, jó, ženy. :]
3. I ten nejdrsnější rváč se změní,
když uslyší tichej pláč, pláč - zbraň ženy,
[: bál se slzí víc než ran, a tak skončil drsnej man,
to jsou ženy, ženy, jó, ženy. :]
4. S bouchačkou už necvičí, nad pivem visí,
po barech už nekřičí tak jako kdysi,
[: přestal karty hrát a pít, přestal klít, aby moh' mít
ženy, ženy, jó, ženy. :]
5. Takhle skončí každej chlap, když skloní hlavu,
nejlepší je „sbohem“ dát a zmizet v davu,
[: jinak, nežli řekneš „švec“, sklapne zámek, spadne klec,
ženy, ženy, jó, ženy. :]
6. Práskni do koní a jed, než bude pozdě,
vezmi roha radši hned, uteč tý hrozbě,
[: mně už na to nezbyl čas, než dozněl pastorův hlas,
zved' jsem závoj svý ženy, jó, ženy. :]

7.=1.

110. Žít, žít (???)

- A
1. Až přijde čas, tak pochopíš,
D E A
že život za lásku položíš,
šťěstí je největší bohatství,
D E A
já mít tu moc, tak vás podělím.
A
R: Žít, žít, za láskou jít,
D E
šťěstí rozdávat, růže rozsévat
A
a žít, žít, za láskou jít,
D E
ona jediná velké kouzlo má
A E E⁷
a nás spoutává.
2. Setři si slzy z očí svých,
já vím, kam se poděl tvůj šťastný smích,
zpívej tu píseň se mnou dál,
možná, že přehlušíš povel „pal!“
R:
3. Zas běží lidé do války,
proč rve hlas bubnu do dálky,
řekni svou písní vojákům:
„Připněte růže k bodákům!“
R:

2.	Miroslav Žbirka
3.	Eman Prkno Sally
4.	Miroslav Žbirka
1.	Petr Spálený
7.	Michal Tučný / Willie Nelson-Waylon Jennings
6.	Pavel Dydovič
5.	Olympic
8.	???
10.	Kabát
9.	Jaroslav Ježek
11.	Helena Vondráčková
12.	??? / Paul Anka
13.	Taxmeni
14.	Olympic
17.	Marta Kubišová
15.	???
18.	???
16.	Ivan Mládek
20.	Olympic
21.	??? / O. Hejma - Z. Juračka
23.	Buty
22.	??? / E. T. Rouse
25.	Marta Kubišová / John Lennon, Paul McCartney
24.	Jiří Schelinger
26.	Rudolf Cortés
28.	Premiér
27.	???
29.	???
30.	??? / Huddie Leadbetter
31.	Petr Novák
35.	Jiří Grossman
36.	Hana Hegerová, Waldemar Matuška
19.	Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř
52.	Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř
34.	Ivan Mládek
60.	Miroslav Šimek & Jiří Grossman
88.	Jan Werich & Jiří Voskovec
33.	Savana
32.	???
37.	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
38.	Waldemar Matuška
39.	Ivan Mládek
43.	Václav Neckář
42.	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
41.	Elán
40.	Country beat Jiřího Brabce
44.	Pavel Bobek / R. Bowling
48.	Jiří Suchý
47.	Ivan Mládek
49.	(Starci na chmelu)
46.	Waldemar Matuška / Bob Dylan
45.	??? / Bulat Okudžava

Ako obrázok	1
Ascalona	1
Atlantída	1
Až mě andělé	1
Báječná ženská	2
Bláznova ukolébavka	2
Bonsoir, mademoiselle Paris	2
Cigánka	2
Colorado	3
Černej nebožtík	3
Červená řeka	3
Dajána	3
Dědečkovy hodiny	4
Dej mi víc své lásky	4
Dobrodružství s bohem Panem	5
Dominiku	4
Dům U vycházejícího slunce	5
Dvě Rusky	4
Elixír života	5
Fernetová	6
František	6
Fruktovjyj pojezd	6
Hej, Jude	7
Holubí dům	7
Honec krav	8
Hrobař	8
Hvězda na vrbě	8
Chodím po Broadwayi	8
Irene, jdi spát	9
Já budu chodit po špičkách	9
Jako kotě si přist	10
Já nemám ráda muže	11
Elektrický valčík	5
Není nutno	16
Jez	10
Pastevecká	19
Štěně	27
Jižní eskadrona	10
John Brown	10
Jó, to jsem ještě žil	11
Jó, třešně zrály	11
Jožin z bažin	12
Kdo vchází do tvých snů	13
Krajina posedlá tmou	13
Královna bílých tenisiek	13
Kvér a flaška ginu	12
Lásko, mně ubývá sil	14
Marnivá sestřenice	15
Medvědi nevědí	15
Milenci v texaskách	15
Míle	15
Modlitba Francoise Villona	14

53.	Marta Kubišová	Nechte zvony znít	16
51.	???	Neodcházej, nechod' spát	16
50.	Elán	Neviem byť sám	16
56.	???	Óda na radost	18
54.	The Strangers	Ohio	17
57.	Pavel Bobek / Mel Tillis	Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát	18
55.	???	Okoř	17
59.	??? / E. T. Rouse	Oranžovej vlak	19
58.	Olympic	Otázky	19
66.	Zdeněk Svěrák	Píseň proti trudomyslnosti	21
63.	???	Popelka	21
62.	Michal Tučný	Poslední kovboj	20
65.	Jiří Suchý + Jiří Šlitr	Potkal potkan potkana	21
61.	Michal Tučný	Pověste ho vejš	19
64.	Petr Novák	Povídej	21
69.	Jiří Suchý	Pramínek vlasů	22
67.	Jiří Šlitr	Purpura	21
70.	Jiří Voldán	Quadalcanal	22
71.	???	Quantanamo	22
76.	Tornádo	Rodné údolí	24
75.	???	Ruty-šuty	23
73.	Golden Kids / Gilbert Bécaud	Růže kvetou dál	23
72.	Pedro Mucha	Řeka hučí	23
74.	Jiřina Fikejzová / Pete Seeger	Řekni, kde ty kytky jsou	23
77.	Žlutý pes	Sametová	24
84.	Waldemar Matuška / Hughes Aufray	Sbohem, lásko	26
78.	Waldemar Matuška	Sedm dostavníků	24
90.	Jaroslav Uhlíř	Severní vítr	28
79.	Country beat Jiřího Brabce	Shane	25
81.	Yvonne Přenosilová	Sklípek	25
92.	Waldemar Matuška	Slavíci z Madridu	29
85.	??? / Paul McCartney	Slib mi dej	26
89.	Olympic	Slzy tvý mámy	28
80.	Olympic	Snad jsem to zavinil já	25
91.	Michal Tučný	Snídaně v trávě	28
87.	Zdeněk Svěrák	Statistika	27
86.	Jan Werich	Strojvůdce Příhoda	27
83.	Pavel Bobek	Stůj, klidně stůj	26
82.	???	Školička	25
93.	Jiří Suchý	Tereza	29
94.	??? / John Lennon, Paul McCartney	To vadí	29
95.	Waldemar Matuška	To všechno vodnes' čas	29
102.	Jiří Suchý + Jiří Šlitr	Včera neděle byla	31
68.	??? / Paul McCartney	Včera	22
97.	???	Večerníček	30
101.	Pavel Bobek / John Denver, Danoff, Niverty	Veď mě dál, cesto má	31
103.	Jiří Suchý + Jiří Šlitr	Vesnická romance	31
99.	Jenda Korda	Vlajka	31
100.	Jan Rychlík, Vlastimil Hála	V Lincolnu loňského roku	31
96.	??? / Bulat Okudžava	Vojenské boty	30
98.	Michal Tučný / G. D. Brown	Všichni jsou už v Mexiku	30
104.	Jan Rychlík, Vlastimil Hála	Whisky, to je moje gusto	32
108.	???	Záhadná zem	33
107.	???	Zuzana	32

105. Olympic
109. M. Šebek - Red
110. ???
106. V+W+J

Želva 32
Ženy, ženy 33
Žít, žít 33
Život je jen náhoda 32